

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 2ας Μαρτίου 2010*

Στην υπόθεση T-70/05,

Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA), εκπροσωπούμενου από τους W. de Ruiter και J. Menze, επικουρούμενους από τον J. Stuyck, δικηγόρο,

καθού,

με αντικείμενο αίτημα ακύρωσης των αποφάσεων του EMSA να μην κάνει δεκτές τις προσφορές που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο των διαδικασιών πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών EMSA C-1/01/04, σχετικά με σύμβαση τιτλοφορούμενη «Επικύρωση και περαιτέρω ανάπτυξη του δικτύου SafeSeaNet», και EMSA

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

C-2/06/04, σχετικά με σύμβαση τιτλοφορούμενη «Προδιαγραφές και ανάπτυξη της βάσης δεδομένων των θαλάσσιων συμβάντων και του συστήματος κεντρικού δικτύου και διαχείρισης», και να αναθέσει το αντικείμενο των εν λόγω συμβάσεων σε άλλους προσφέροντες,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, E. Cremona (εισηγήτρια) και S. Frimodt Nielsen, δικαστές,

γραμματέας: K. Καντζά, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Ιανουαρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA) ιδρύθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1406/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002 (ΕΕ L 208, σ. 1). Έχει ως αποστολή τη διασφάλιση υψηλού,

ομοιόμορφου και αποτελεσματικού επιπέδου ασφάλειας στη θάλασσα και πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

- 2 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, ο EMSA αποτελεί οργανισμό της Κοινότητας και διαθέτει νομική προσωπικότητα.

- 3 Το άρθρο 8 του κανονισμού 1406/2002 προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Η συμβατική ευθύνη του [EMSA] διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σχετική σύμβαση.

2. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να δικάζει δυνάμει ρήτρας διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση που συνήψε ο [EMSA].

3. Σε περίπτωση εξωσυμβατικής ευθύνης ο [EMSA] υποχρεούται να αποκαθιστά, σύμφωνα με τις γενικές αρχές που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, τις ζημίες που προξενούν οι υπηρεσίες ή υπάλληλοι του οργανισμού κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

4. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάζει διαφορές σχετικά με την αποκατάσταση των ζημιών που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

5. Η προσωπική ευθύνη των υπαλλήλων έναντι του [EMSA] διέπεται από τις διατάξεις που καθορίζονται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων ή στο καθεστώς που εφαρμόζεται σε αυτούς.»

- 4 Το άρθρο 185, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), ορίζει τα εξής:

«Η Επιτροπή θεσπίζει δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο των οργανισμών οι οποίοι δημιουργούνται από τις Κοινότητες, διαθέτουν νομική προσωπικότητα και λαμβάνουν πράγματι επιδοτήσεις που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό. Η δημοσιονομική ρύθμιση αυτών των οργανισμών μπορεί να αποκλίνει από τον κανονισμό-πλαίσιο μόνον όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις της λειτουργίας τους και με προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής.»

- 5 Το άρθρο 74 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2343/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση δημοσιονομικού κανονισμού-πλαισίου για τους κοινοτικούς οργανισμούς του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ L 357, σ. 72) όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ορίζει τα ακόλουθα:

«Όσον αφορά την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων, εφαρμόζονται οι προσήκουσες διατάξεις του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού και των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του.»

- 6 Η διάταξη αυτή επαναλαμβάνεται στο άρθρο 74 του δημοσιονομικού κανονισμού του EMSA, τον οποίο ενέκρινε το διοικητικό του συμβούλιο στις 3 Ιουλίου 2003.

- 7 Η σύναψη δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών από τους οργανισμούς που εμπίπτουν στο άρθρο 185 του δημοσιονομικού κανονισμού υπόκειται, ως εκ τούτου, στις διατάξεις του τίτλου V του πρώτου μέρους του δημοσιονομικού κανονισμού καθώς και στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ L 357, σ. 1, στο εξής: κανόνες εφαρμογής). Οι διατάξεις αυτές εμπνέονται από τις σχετικές οδηγίες, ιδίως δε, όσον αφορά τις συμβάσεις υπηρεσιών, από την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), όπως αυτή έχει τροποποιηθεί.
- 8 Το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Όλες οι δημόσιες συμβάσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τον προϋπολογισμό τηρούν τις αρχές της διαφάνειας, της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της μη διάκρισης.»

- 9 Το άρθρο 97 του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως αυτός ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Τα κριτήρια επιλογής που επιτρέπουν να αξιολογηθούν οι ικανότητες των υποψηφίων ή των προσφερόντων και τα κριτήρια ανάθεσης που επιτρέπουν να αξιολογηθεί το περιεχόμενο των προσφορών καθορίζονται και διευκρινίζονται εκ των προτέρων στα έγγραφα της πρόσκλησης υποβολής προσφορών.

2. Η σύμβαση μπορεί να ανατεθεί με μειοδοτικό διαγωνισμό ή με ανάθεση στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.»

¹⁰ Συναφώς, το άρθρο 138 των κανόνων εφαρμογής, όπως αυτό ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, διευκρινίζει τα εξής:

«[...]

2. Πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά είναι εκείνη που παρουσιάζει την καλύτερη σχέση μεταξύ ποιότητας και τιμής, με κριτήρια δικαιολογούμενα από το αντικείμενο της σύμβασης, όπως είναι η προτεινόμενη τιμή, η τεχνική αξία, τα αισθητικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά, τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά, το κόστος χρήσης, η προθεσμία εκτέλεσης ή παράδοσης, η εξυπηρέτηση μετά την πώληση και η τεχνική υποστήριξη.

3. Η αναθέτουσα αρχή προσδιορίζει τη σχετική στάθμιση που αποδίδει σε καθένα από τα κριτήρια που εφαρμόζει για τον προσδιορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, και τούτο είτε στην προκήρυξη του διαγωνισμού είτε στη συγγραφή υποχρεώσεων.

Η σχετική στάθμιση του κριτηρίου της τιμής σε σύγκριση με τα λοιπά κριτήρια δεν πρέπει να οδηγεί σε εξουδετέρωση του κριτηρίου της τιμής κατά την επιλογή του αναδόχου της σύμβασης.

Εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η στάθμιση των κριτηρίων δεν είναι τεχνικά εφικτή, ιδίως λόγω του αντικειμένου του διαγωνισμού, η αναθέτουσα αρχή διευκρινίζει μόνο τη φθίνουσα σειρά σπουδαιότητας των κριτηρίων κατά την εφαρμογή τους.»

11 Το άρθρο 98 του δημοσιονομικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Οι κανόνες κατάθεσης των προσφορών εγγυώνται το γνήσιο ανταγωνισμό και το απόρρητο του περιεχομένου τους έως την ταυτόχρονη αποσφράγισή τους.

[...]

3. Εκτός από τις συμβάσεις χαμηλού ύψους [...], η αποσφράγιση των υποψηφιοτήτων ή των προσφορών πραγματοποιείται από οριζόμενη προς το σκοπό αυτό επιτροπή αποσφράγισης. Κάθε υποψηφιότητα ή προσφορά την οποία η εν λόγω επιτροπή κρίνει μη σύμφωνη απορρίπτεται.

4. Όλες οι υποψηφιότητες ή προσφορές που κρίνονται σύμφωνες από την επιτροπή αποσφράγισης αξιολογούνται, βάσει κριτηρίων επιλογής και ανάθεσης που έχουν ορισθεί εκ των προτέρων στα έγγραφα της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, από άλλη επιτροπή οριζόμενη προς το σκοπό αυτό προκειμένου να προταθεί ο ανάδοχος της σύμβασης.»

- 12 Το άρθρο 143, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, όριζε τα εξής:

«Η υποβολή των προσφορών γίνεται, κατά την επιλογή των προσφερόντων:

- α) είτε ταχυδρομικώς: στην περίπτωση αυτή τα έγγραφα του διαγωνισμού διευκρινίζουν ότι λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία αποστολής του συστημένου φακέλου, η οποία αποδεικνύεται με την ταχυδρομική σφραγίδα·
- β) είτε με κατάθεση στις υπηρεσίες του θεσμικού οργάνου, απευθείας ή μέσω εντολοδόχου του προσφέροντος, ακόμη και αγγελιαφόρου: στην περίπτωση αυτή τα έγγραφα του διαγωνισμού διευκρινίζουν, πέρα από τα πληροφοριακά στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 130, παράγραφος 2, στοιχείο α', την υπηρεσία στην οποία πρέπει να κατατεθούν οι προσφορές έναντι απόδειξης παραλαβής με ημερομηνία και υπογραφή.»

- 13 Το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Η αναθέτουσα αρχή γνωστοποιεί σε κάθε απορριφθέντα υποψήφιο ή προσφέροντα τους λόγους απόρριψης της υποψηφιότητας ή της προσφοράς του και σε κάθε προσφέροντα, του οποίου η προσφορά κρίθηκε παραδεκτή και ο οποίος υποβάλλει εγγράφως αίτηση προς τούτο, τα σχετικά χαρακτηριστικά και πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς καθώς και το όνομα του αναδόχου.

Ωστόσο, η γνωστοποίηση ορισμένων στοιχείων δύναται να παραλειφθεί στις περιπτώσεις που θα εμπόδιζε την εφαρμογή των νόμων, θα ήταν αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον, θα έθιγε τα θεμιτά εμπορικά συμφέροντα δημόσιων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων ή θα παρέβλαπτε το θεμιτό ανταγωνισμό μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων.»

- 14 Συναφώς, το άρθρο 149 των κανόνων εφαρμογής, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, διευκρινίζει:

«1. Οι αναθέτουσες αρχές γνωστοποιούν το ταχύτερο δυνατόν στους υποψήφιους και στους προσφέροντες τις αποφάσεις που λαμβάνονται σχετικά με την ανάθεση της σύμβασης, καθώς και τους λόγους για τους οποίους ενδεχομένως αποφάσισαν να μην αναθέσουν τη σύμβαση που αποτελεί το αντικείμενο της προκηρυχθείσας διαδικασίας, ή να αρχίσουν εκ νέου τη διαδικασία.

2. Η αναθέτουσα αρχή γνωστοποιεί, εντός το πολύ δεκαπέντε ημερολογιακών ημερών από την παραλαβή σχετικής γραπτής αίτησης, τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 15 Η προσφεύγουσα, Ευρωπαϊκή Δυναμική, Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ, είναι εταιρία ελληνικού δικαίου η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της τεχνολογίας της πληροφόρησης και των επικοινωνιών.
- 16 Η υπό κρίση υπόθεση αφορά δύο προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών που αφορούσαν, αντιστοίχως, την «[ε]πικύρωση και περαιτέρω ανάπτυξη του δικτύου SafeSeaNet», με αριθμό αναφοράς EMSA C-1/01/2004 (στο εξής: διαγωνισμός C-1/01/04), και τις «[π]ροδιαγραφές και ανάπτυξη της βάσης δεδομένων των θαλάσσιων συμβάντων και του συστήματος κεντρικού δικτύου και διαχείρισης (πλατφόρμα πληροφοριών όσον αφορά τα θαλάσσια συμβάντα)», με αριθμό αναφοράς EMSA C-2/06/04 (στο εξής: διαγωνισμός C-2/06/04).

1. Διαδικασία διαγωνισμού EMSA C-1/01/04

- 17 Με προκήρυξη της 1ης Ιουλίου 2004, που δημοσιεύθηκε στο Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2004, S 126), ο EMSA κίνησε τη διαδικασία διαγωνισμού C-1/01/04. Η προθεσμία για την υποβολή των προσφορών έληγε στις 9 Αυγούστου 2004.
- 18 Το σημείο 13 της συγγραφής υποχρεώσεων, με τίτλο «Κριτήρια ανάθεσης», έχει ως εξής:

«Τελική κατακύρωση της σύμβασης στην πλέον συμφέρουσα εκ των προσφορών, με βάση τα κάτωθι κριτήρια κατακύρωσης:

α) Κριτήρια τεχνικής αξιολόγησης κατά σειρά σπουδαιότητας που εκφράζεται με ποσοστό:

1. Προτεινόμενη μεθοδολογία για το έργο — σε αυτήν περιλαμβάνονται λεπτομερείς προτάσεις σχετικά με τον τρόπο εκτέλεσης του έργου, συμπεριλαμβανομένων των σταδιακών παραδοτέων [και των υπηρεσιών που πρόκειται να παρασχεθούν] (όπως καθορίζονται στο σημείο 3 [της συγγραφής υποχρεώσεων]) (40 %).
2. Κατανόηση των προδιαγραφών [...] και σύντομη παρουσίαση των στοιχείων που κατανοήθηκαν (20 %).
3. Ποιότητα των λειτουργικών υπηρεσιών (Γραφείο Βοήθειας) (10 %).

β) Συνολική τιμή (30 %).

Θα ληφθούν υπόψη για την ανάθεση της σύμβασης μόνο οι προσφορές που έχουν συγκεντρώσει ελάχιστη συνολική βαθμολογία της τάξεως του 70 % και ελάχιστη βαθμολογία της τάξεως του 60 % για κάθε κριτήριο.»

- 19 Όσον αφορά το πρώτο από τα τρία αυτά κριτήρια ανάθεσης, το σημείο 3 της συγγραφής υποχρεώσεων, που επιγράφεται «Εκθέσεις και έγγραφα που πρέπει να υποβληθούν», προέβλεπε ότι η προσφορά έπρεπε να περιλαμβάνει λεπτομερείς πληροφορίες όσον αφορά το πρόγραμμα εκτέλεσης του σχεδίου (project implementation structure), όπου κάθε παρτίδα έργου (work package) έπρεπε να προσδιορίζεται σαφώς, και ότι αυτό το πρόγραμμα εκτέλεσης του σχεδίου έπρεπε να περιέχει (τουλάχιστον) τα εξής στοιχεία: τις οριζόντιες δραστηριότητες (σημείο 3.1)· την περιγραφή της ομάδας διαχείρισης του σχεδίου και των ευθυνών (σημείο 3.2)· τον ποιοτικό έλεγχο (σημείο 3.3)· τις υπηρεσίες διαχείρισης του σχεδίου (deliverables on project management level) (σημείο 3.4) και την περιγραφή των παρτίδων έργου και των σχέσεών τους (work package description and relations) (σημείο 3.5), καθώς και άλλες κρίσιμες πληροφορίες σχετικά με την υποβολή των εκθέσεων (σημείο 3.6).
- 20 Η πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς και η συγγραφή υποχρεώσεων απεστάλησαν στην προσφεύγουσα την 1η Ιουλίου 2004.
- 21 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έστειλε στον EMSA, με τηλεομοιοτυπία της 31ης Ιουλίου 2004, αίτηση παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών. Επανέλαβε την αίτησή της με τηλεομοιοτυπία της 1ης Αυγούστου 2004.
- 22 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Αυγούστου 2004, ο EMSA πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι η παραληφθείσα τηλεομοιοτυπία της 1ης Αυγούστου 2004, που περιείχε την εν λόγω αίτηση παροχής πληροφοριών, ήταν ελλιπής και την κάλεσε να

στείλει τις ερωτήσεις της με ηλεκτρονικό μήνυμα, πράγμα που η προσφεύγουσα έπραξε αυθημερόν. Με το ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι είχε προσπαθήσει να στείλει την εν λόγω τηλεομοιοτυπία στις 31 Ιουλίου 2004 και, εκ νέου, την 1η Αυγούστου 2004, υπήρξε όμως, κατά τα φαινόμενα, πρόβλημα στη μετάδοση της τηλεομοιοτυπίας. Ζήτησε, ως εκ τούτου, να δοθεί συνέχεια στην αίτησή της, καθόσον η τελευταία ημέρα για την υποβολή της, ήτοι το Σάββατο 31 Ιουλίου 2004, δεν ήταν εργάσιμη.

- 23 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 3ης Αυγούστου 2004, ο EMSA πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι δεν θα απαντούσε στις ερωτήσεις της λόγω εκπρόθεσμης υποβολής τους, σύμφωνα με το σημείο 8 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς. Με ηλεκτρονικό μήνυμα της ίδιας ημέρας, η προσφεύγουσα υπογράμμισε για μία ακόμα φορά ότι είχε ματαίως επιχειρήσει να στείλει την εν λόγω αίτηση παροχής πληροφοριών τις ημέρες που καθόριζε η πρόσκληση και ότι, εν πάση περιπτώσει, εφόσον η προθεσμία για την κατάθεση των ερωτήσεων έληγε το Σάββατο 31 Ιουλίου 2004, έπρεπε να παραταθεί έως την πρώτη επόμενη εργάσιμη ημέρα, ήτοι τη Δευτέρα 2 Αυγούστου 2004.
- 24 Στις 9 Αυγούστου 2004, η προσφεύγουσα υπέβαλε προσφορά.
- 25 Με επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 2004, ο EMSA την πληροφόρησε ότι η προσφορά της δεν είχε επιλεγεί με την αιτιολογία ότι η σχέση ποιότητας-τιμής ήταν κατώτερη από εκείνη του επιλεγέντος διαγωνιζομένου.
- 26 Με τηλεομοιοτυπία της 7ης Δεκεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα ζήτησε από τον EMSA να της γνωστοποιήσει το όνομα του επιλεγέντος διαγωνιζομένου, τα χαρακτηριστικά και τα σχετικά πλεονεκτήματα καθώς και τους βαθμούς που χορηγήθηκαν στην προσφορά της καθώς και στην προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου για κάθε κριτήριο ανάθεσης, αντίγραφο της έκθεσης της επιτροπής αξιολόγησης καθώς και σύγκριση μεταξύ της οικονομικής προσφοράς της και εκείνης του επιλεγέντος διαγωνιζομένου.
- 27 Με επιστολή της 16ης Δεκεμβρίου 2004, την οποία η προσφεύγουσα αναφέρει ότι παρέλαβε μόλις στις 7 Ιανουαρίου 2005, ο EMSA κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τους βαθμούς που είχε λάβει η προσφορά της για κάθε κριτήριο ανάθεσης καθώς και

τη συνολική βαθμολογία της επιλεγείσας προσφοράς. Όσον αφορά τα χαρακτηριστικά της τελευταίας, ο EMSA παρέσχε τις ακόλουθες διευκρινίσεις:

«Σαφής προσέγγιση από πλευράς της μεθοδολογίας που θα ακολουθηθεί για τη διαχείριση του όλου σχεδίου. Η περιγραφή των καθηκόντων είναι ρεαλιστική (και συμπληρώνεται από πίνακες που αναφέρουν την εργασία και τους πόρους που θα αφιερωθούν, ένα πίνακα εξέλιξης του Gantt και την κατανομή των καθηκόντων). ο προτεινόμενος αριθμός ατόμων ανά ημέρα είναι επαρκής· οι υπηρεσίες που θα παρέχονται καθορίζονται ανά τύπο καθηκόντων [“deliverables have been assigned per type of task”]. καλή κατανόηση του σχεδίου και καλή προσέγγιση του σχεδίου διαχείρισης· η προτεινόμενη συμφωνία επί του επιπέδου εξυπηρέτησης [“Service Level Agreement”] είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του σχεδίου.»

- 28 Στις 5 Ιανουαρίου 2005, η προσφεύγουσα απέστειλε τηλεομοιοτυπία στον EMSA αναφέροντας ότι δεν είχε ενημερωθεί για το αποτέλεσμα της ανάθεσης του αντικείμενου των συμβάσεων που αφορούσαν οι δύο διαγωνισμοί εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο δημοσιονομικός κανονισμός. Διαμαρτυρόταν επίσης για το γεγονός ότι ο EMSA είχε προχωρήσει στην υπογραφή των σχετικών συμβάσεων με τους επιλεγέντες διαγωνιζομένους και είχε δημοσιεύσει την πληροφορία αυτή στην Επίσημη Εφημερίδα.
- 29 Ο EMSA απάντησε με επιστολή και τηλεομοιοτυπία της 7ης Ιανουαρίου 2005, επισυνάπτοντας αντίγραφο της από 16 Δεκεμβρίου 2004 επιστολής του.
- 30 Με τηλεομοιοτυπία της 18ης Ιανουαρίου 2005, η προσφεύγουσα υπογράμμισε την καθυστέρηση με την οποία είχε λάβει την από 16 Δεκεμβρίου 2004 επιστολή του EMSA. Επιπλέον, προσήψε στον EMSA ότι είχε παραβεί τον δημοσιονομικό κανονισμό, στο μέτρο που δεν απάντησε εμπροθέσμως στην αίτησή της για παροχή πληροφοριών, δεν ανακοίνωσε το όνομα του επιλεγέντος διαγωνιζομένου, το ύψος της οικονομικής προσφοράς του, καθώς και την τεχνική αξιολόγηση της προσφοράς αυτής σε σύγκριση προς τη δική της, και αποφάσισε να προχωρήσει στην υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Η προσφεύγουσα υποστήριξε επίσης ότι η εκ μέρους του EMSA αναφορά, με την από 16 Δεκεμβρίου 2004 επιστολή του, στη βαθμολογία που έλαβε η προσφορά της από την επιτροπή αξιολόγησης για κάθε κριτήριο ανάθεσης δεν ήταν λεπτομερής και δεν περιελάμβανε αιτιολογία της απόφασής της. Τέλος, η

προσφεύγουσα ζήτησε διάφορες διευκρινίσεις όσον αφορά την εκτίμηση εκ μέρους της επιτροπής αξιολόγησης.

- 31 Με τηλεομοιοτυπία της 9ης Φεβρουαρίου 2005, ο EMSA απάντησε στην προσφεύγουσα, γνωστοποιώντας της το όνομα του επιλεγέντος διαγωνιζομένου και αναφέροντας ότι της είχε ήδη αποστείλει το αποτέλεσμα της αξιολόγησης της προσφοράς της και ότι λεπτομερέστερα στοιχεία, όπως οι οικονομικής και εμπορικής φύσεως πληροφορίες όσον αφορά τον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο, θα έθιγαν τα νόμιμα συμφέροντα του τελευταίου και δεν μπορούσαν, ως εκ τούτου, να δημοσιοποιηθούν.

2. Διαδικασία διαγωνισμού EMSA C-2/06/04

- 32 Με προκήρυξη της 3ης Ιουλίου 2004, που δημοσιεύθηκε στο Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2004, S 128), ο EMSA κίνησε τη διαδικασία διαγωνισμού C-2/06/04. Η προθεσμία για την υποβολή των προσφορών έληγε στις 9 Αυγούστου 2004.
- 33 Το σημείο 13 της συγγραφής υποχρεώσεων, με τίτλο «Κριτήρια ανάθεσης», έχει ως εξής:

«Η σύμβαση θα ανατεθεί στον υποβαλόντα την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, αξιολογούμενη με βάση τα ακόλουθα κριτήρια, εκφραζόμενα με τα κατωτέρω ποσοστά:

α) Κριτήρια τεχνικής αξιολόγησης: 70 % συνολικά

Κριτήρια τεχνικής αξιολόγησης κατά σειρά σπουδαιότητας:

- προτεινόμενη μεθοδολογία, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει λεπτομερειακές προτάσεις για τον τρόπο εκτέλεσης, συνολικά, των εργασιών καθώς επίσης και από ποιον θα εκτελεστούν (συγκεκριμένα άτομα) περιλαμβανομένων των βασικών σταδίων και των παραδοτέων στοιχείων (40 %).

- κατανόηση των προδιαγραφών της συγγραφής υποχρεώσεων, περιληπτική παρουσίαση της εν λόγω κατανόησης και προηγούμενη πείρα με συγκρίσιμες εργασίες (20 %).

- ποιότητα των προτεινόμενων μέσων, προγραμμάτων και ενοτήτων (10 %).

β) Συνολική τιμή: (30 %)

Θα ληφθούν υπόψη για την ανάθεση της σύμβασης μόνο οι προσφορές που έχουν συγκεντρώσει ελάχιστη συνολική βαθμολογία 70 % και ελάχιστη βαθμολογία 60 % για κάθε κριτήριο.»

³⁴ Η πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς και η συγγραφή υποχρεώσεων απεστάλησαν στην προσφεύγουσα στις 9 Ιουλίου 2004.

- 35 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 26ης Ιουλίου 2004, που απεστάλη σε όλες τις επιχειρήσεις που είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον για τον διαγωνισμό, ο υπεύθυνος του EMSA για το σχέδιο παρέσχε ορισμένες συμπληρωματικές πληροφορίες όσον αφορά τον εν λόγω διαγωνισμό.
- 36 Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω στη σκέψη 21, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έστειλε, με τηλεομοιοτυπία της 31ης Ιουλίου 2004, αίτηση παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών και σχετικά με τον εν λόγω διαγωνισμό. Επανέλαβε την αίτηση αυτή την 1η Αυγούστου 2004.
- 37 Στις 2 Αυγούστου 2004, ο EMSA παρέλαβε την εν λόγω αίτηση παροχής πληροφοριών με ηλεκτρονικό μήνυμα. Στο ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι είχε προσπαθήσει να στείλει τα συνημμένα έγγραφα στις 31 Ιουλίου 2004 και, εκ νέου, την 1η Αυγούστου 2004, αλλά ότι υπήρξε πρόβλημα στη μετάδοση της τηλεομοιοτυπίας. Ζήτησε, ως εκ τούτου, να δοθεί συνέχεια στις συνημμένες αιτήσεις, καθόσον η τελευταία ημέρα για την υποβολή τους, ήτοι το Σάββατο 31 Ιουλίου 2004, δεν ήταν εργάσιμη.
- 38 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 3ης Αυγούστου 2004, σε συνέχεια των αιτήσεων παροχής διευκρινίσεων επί ορισμένων σημείων της συγγραφής υποχρεώσεων, ο EMSA απέστειλε στην προσφεύγουσα και στις λοιπές ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συμπληρωματικές πληροφορίες όσον αφορά τον διαγωνισμό C-2/06/04.
- 39 Στις 5 Αυγούστου 2004, ο EMSA πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι δεν θα απαντούσε στις ερωτήσεις της λόγω εκπρόθεσμης υποβολής τους, σύμφωνα με το σημείο 8 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών.
- 40 Στις 9 Αυγούστου 2004, η προσφεύγουσα υπέβαλε προσφορά στο πλαίσιο του διαγωνισμού C-2/06/04.

- 41 Στις 25 Αυγούστου 2004, η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών —η οποία αποτελούνταν από τέσσερα άτομα και είχε διοριστεί από τον EMSA στις 16 Ιουλίου 2004— αποσφράγισε τις προσφορές και παρατήρησε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφορά της εταιρίας SSPA Sweden AB (στο εξής: SSPA), που είχε παραληφθεί στις 10 Αυγούστου 2004, ήτοι μία ημέρα μετά τη λήξη της προθεσμίας που είχε καθοριστεί για την υποβολή των προσφορών, χρειαζόταν γραπτή επιβεβαίωση της αποστολής της, δεδομένου ότι ο φάκελος που την περιείχε δεν έφερε καμία σφραγίδα του ταχυδρομείου.
- 42 Στις 26 Αυγούστου 2004, ο πρόεδρος της επιτροπής αποσφράγισης απευθύνθηκε γραπτώς στη SSPA και της ζήτησε να αποδείξει ότι είχε τηρήσει τόσο την προθεσμία όσο και τους λεπτομερείς κανόνες υποβολής που καθορίζονταν την πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς.
- 43 Μετά από εξέταση των εγγράφων που προσκόμισε η SSPA, η επιτροπή αποσφράγισης αποφάσισε, στις 21 Σεπτεμβρίου 2004, να κάνει δεκτή την προσφορά που υπέβαλε η εταιρία αυτή.
- 44 Με επιστολή της 30ής Νοεμβρίου 2004, την οποία η προσφεύγουσα αναφέρει ότι παρέλαβε στις 13 Δεκεμβρίου 2004, ο EMSA την πληροφόρησε ότι η προσφορά της δεν είχε επιλεγεί με την αιτιολογία ότι η σχέση ποιότητας-τιμής ήταν κατώτερη από εκείνη του επιλεγέντος διαγωνιζομένου.
- 45 Στις 7 Δεκεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα απέστειλε στον EMSA τηλεομοιοτυπία, που είχε ως αντικείμενο και αναφερόταν στον διαγωνισμό C-1/01/04 και με την οποία του ζήτησε, μεταξύ άλλων, να την πληροφορήσει για την αποδοχή ή την απόρριψη της προσφοράς της για τον διαγωνισμό C-2/06/04 να της αποστείλει τις ίδιες πληροφορίες με εκείνες που είχε ζητήσει για τον πρώτο διαγωνισμό.
- 46 Με τηλεομοιοτυπία της 5ης Ιανουαρίου 2005, η προσφεύγουσα γνωστοποίησε στον EMSA ότι δεν είχε λάβει πληροφορίες σχετικά με την έκβαση των δύο διαγωνισμών εντός της προθεσμίας την οποία προβλέπει ο δημοσιονομικός κανονισμός. Διαμαρτυρόταν επίσης για το γεγονός ότι ο EMSA είχε προχωρήσει στην υπογραφή των

σχετικών συμβάσεων με τους επιλεγέντες διαγωνιζομένους και είχε δημοσιεύσει την πληροφορία αυτή στην Επίσημη Εφημερίδα.

- 47 Ο EMSA απάντησε με ηλεκτρονικό μήνυμα της 6ης Ιανουαρίου 2005, το οποίο απεστάλη και με τηλεομοιοτυπία στις 7 Ιανουαρίου 2005, ανακοινώνοντας τους βαθμούς που είχε λάβει η προσφορά της προσφεύγουσας καθώς και τη συνολική βαθμολογία της επιλεγείσας προσφοράς και αντίγραφο της ανακοίνωσης σχετικά με την ανάθεση του αντικειμένου της σύμβασης που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα και στην οποία μνημονευόταν το όνομα του επιλεγέντος διαγωνιζομένου. Όσον αφορά τα χαρακτηριστικά της προσφοράς του αναδόχου, ο EMSA ανέφερε τα εξής:

«Η προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου αποδείκνυε την απαιτούμενη εμπειρία και εμφανιζόταν ως καλώς μελετημένη πρόταση. Τα καθήκοντα και ο ρόλος του προϊσταμένου του σχεδίου περιγράφονταν με εύλογη σαφήνεια. Ο αρχηγός της ομάδας θα διηύθυνε μια ομάδα με μεγάλη εμπειρία αποκτηθείσα στο πλαίσιο προγενεστέρων σχεδίων που αντιστοιχούσαν απόλυτα στο σχέδιο που αποτελεί το αντικείμενο του διαγωνισμού. Αποδείκνυε πολύ καλή κατανόηση του σχεδίου. Τα προτεινόμενα μέσα έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί επιτυχώς και είναι συμβατά με το πλαίσιο ΤΠ του EMSA.»

- 48 Απαντώντας στο τελευταίο αυτό ηλεκτρονικό μήνυμα, η προσφεύγουσα απέστειλε στον EMSA, στις 18 Ιανουαρίου 2005, τηλεομοιοτυπία με την οποία του προσήπτε παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού, καθόσον ο εν λόγω οργανισμός δεν είχε απαντήσει στην αίτηση παροχής πληροφοριών εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, δεν είχε ανακοινώσει το όνομα του επιλεγέντος διαγωνιζομένου, το ύψος της οικονομικής προσφοράς του καθώς και την τεχνική αξιολόγηση της προσφοράς αυτής σε σχέση προς τη δική της και είχε αποφασίσει να προχωρήσει στην υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Τέλος, η προσφεύγουσα ζητούσε διάφορες διευκρινίσεις όσον αφορά την εκτίμηση εκ μέρους της επιτροπής αξιολόγησης.

- 49 Ο EMSA απάντησε στην προσφεύγουσα με επιστολή της 9ης Φεβρουαρίου 2005, επισημαίνοντάς της ότι οι κρίσιμες πληροφορίες βρίσκονταν ήδη στη διάθεσή της και ότι λεπτομερέστερα στοιχεία, όπως οι οικονομικής και εμπορικής φύσεως πληροφορίες όσον αφορά τον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο, θα έθιγαν τα νόμιμα συμφέροντα του τελευταίου και δεν μπορούσαν, ως εκ τούτου, να δημοσιοποιηθούν.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 50 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 14 Φεβρουαρίου 2005, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 51 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας τα οποία προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα και τον EMSA να απαντήσει γραπτώς σε ερώτηση. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 52 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 20ής Ιανουαρίου 2009.
- 53 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τις αποφάσεις του EMSA να μην κάνει δεκτές τις προσφορές της και να αναθέσει το αντικείμενο των συμβάσεων στους επιλεγέντες προσφέροντες·
 - να ακυρώσει όλες τις μεταγενέστερες αποφάσεις του EMSA σχετικά με τους επίδικους διαγωνισμούς·
 - να καταδικάσει τον EMSA στα δικαστικά έξοδα ακόμα και σε περίπτωση απόρριψης της προσφυγής.

54 Ο EMSA ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη ή, επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

55 Χωρίς να προβάλλει τυπικώς ένσταση απαραδέκτου, ο EMSA επικαλέστηκε δύο λόγους απαραδέκτου, αντλούμενους, αντιστοίχως, από την έλλειψη αρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου να κρίνει επί προσφυγής ασκηθείσας βάσει του άρθρου 230 ΕΚ κατά πράξεως του EMSA και από τα τυπικά ελαττώματα της προσφυγής. Το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει καταρχάς τον πρώτο λόγο απαραδέκτου.

1. Επί της ελλείψεως αρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου να κρίνει επί προσφυγής ασκηθείσας βάσει του άρθρου 230 ΕΚ κατά πράξεως του EMSA

Επιχειρήματα των διαδίκων

56 Ο EMSA υποστηρίζει ότι οι πράξεις του, ακριβώς λόγω της ιδιότητάς του, δεν υπόκεινται σε προσφυγή του άρθρου 230 ΕΚ. Εφόσον το άρθρο αυτό δεν περιέχει καμία ρητή ή σιωπηρή αναφορά στις πράξεις των οργανισμών ή οργάνων της Ένωσης πλην των θεσμικών οργάνων τα οποία αναφέρει, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να ελέγξει τη νομιμότητα των πράξεων αυτών. Κατά τον EMSA, η απόφαση του

Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1986 στην υπόθεση 294/83, *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου, η λεγόμενη «απόφαση *Les Verts*» (Συλλογή 1986, σ. 1339), δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω, καθόσον αφορούσε τον δικαστικό έλεγχο απόφασης ενός θεσμικού οργάνου και όχι ενός οργανισμού.

- 57 Το άρθρο 8 του κανονισμού 1406/2002, περιοριζόμενο να προβλέψει την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου προς εκδίκαση των διαφορών εκ συμβατικής και εξωσυμβατικής ευθύνης του EMSA, επιβεβαιώνει, a contrario, ότι ούτε το Γενικό Δικαστήριο ούτε το Δικαστήριο έχουν αρμοδιότητα να ελέγχουν τη νομιμότητα των πράξεών του. Επιπλέον, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στο Δικαστήριο, θα πρέπει να συναχθεί ότι το τυχόν αρμόδιο δικαστήριο για να αποφαινεται επί της νομιμότητας αυτής θα έπρεπε να είναι το Δικαστήριο και όχι το Γενικό Δικαστήριο.
- 58 Κατά τον EMSA, το απαράδεκτο προσφυγής ακυρώσεως ασκουμένης κατά αποφάσεως οργανισμού επιβεβαιώνεται, εξάλλου, και από την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2005, C-160/03, *Ισπανία κατά Eurojust* (Συλλογή 2005, σ. I-2077, σκέψεις 35 έως 37 και 40), καθώς και από τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 1998, T-148/97, *Keeling κατά ΓΕΕΑ* (Συλλογή 1998, σ. II-2217).
- 59 Δεδομένου ότι αυτή η απόφαση και αυτή η διάταξη καθιερώνουν διπλό κριτήριο προς καθορισμό της εφαρμογής του άρθρου 230 ΕΚ –ήτοι τη μεία του οργανισμού στο εν λόγω άρθρο και την απουσία αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου–, αυτό σημαίνει ότι οι δύο αυτές προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται, ο δε EMSA, στην υπό κρίση περίπτωση, δεν πληροί την πρώτη προϋπόθεση, καθόσον δεν μνημονεύεται στο άρθρο 230 ΕΚ. Εξάλλου, ακόμα και αν αρκούσε να πληρούνται μία μόνον από τις προϋποθέσεις αυτές, η δεύτερη δεν θα πληρούνταν στο μέτρο που το άρθρο 8 του κανονισμού 1406/2002 προβλέπει δικαστικό έλεγχο, περιορίζοντας, ωστόσο, το πεδίο εφαρμογής του μόνο στις διαφορές εκ συμβατικής και εξωσυμβατικής ευθύνης του EMSA.
- 60 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί αυτόν τον λόγο απαραδέκτου.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 61 Προκαταρκτικώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι οργανισμοί που ιδρύονται βάσει του παραγώγου δικαίου, όπως ο EMSA, δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των θεσμικών οργάνων που απαριθμούνται στο άρθρο 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ.
- 62 Πρέπει, επίσης, να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 8 του κανονισμού 1406/2002 ορίζει ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάζει διαφορές αποζημίωσης λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης του EMSA, καθώς και να δικάζει δυνάμει ρήτρας διαιτησίας που ενδεχομένως περιέχεται σε σύμβαση που συνήψε ο οργανισμός. Αντιθέτως, ο κανονισμός αυτός δεν προβλέπει αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να εκδικάζει προσφυγές ακυρώσεως κατά των λοιπών αποφάσεων που λαμβάνει ο EMSA.
- 63 Οι σκέψεις αυτές δεν εμποδίζουν, ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο να ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων του EMSA τις οποίες δεν αφορά το άρθρο 8 του κανονισμού 1406/2002.
- 64 Πράγματι, όπως παρατήρησε το Πρωτοδικείο με την απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2008, T-411/06, *Sogelma κατά ΕΥΑ* (Συλλογή 2008, σ. II-2771, σκέψη 36), παραπέμποντας στην απόφαση *Les Verts*, σκέψη 56 ανωτέρω, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συνιστά κοινότητα δικαίου, η δε Συνθήκη καθιέρωσε πλήρες σύστημα ενδίκων μέσων και διαδικασιών, το οποίο σκοπεί να αναθέσει στο Δικαστήριο τον έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων. Το σύστημα της Συνθήκης συνίσταται στη δυνατότητα ασκήσεως ευθείας προσφυγής κατά κάθε μέτρου ληφθέντος από τα θεσμικά όργανα και συνεπαγόμενου έννομα αποτελέσματα. Στη σκέψη αυτή στηριζόμενο, το Δικαστήριο, με την απόφαση *Les Verts*, σκέψη 56 ανωτέρω, κατέληξε ότι η προσφυγή ακυρώσεως μπορούσε να έχει ως αντικείμενο τις πράξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που συνεπάγονταν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων, μολονότι η σχετική με την προσφυγή ακυρώσεως διάταξη της Συνθήκης, όπως αυτή ίσχυε τότε, ανέφερε μόνο τις πράξεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Ενδεχόμενη ερμηνεία της διάταξης αυτής κατά τρόπο εξαιρούντα τις πράξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από εκείνες κατά των οποίων μπορεί να ασκηθεί προσφυγή θα κατέληγε, κατά το Δικαστήριο, σε αποτέλεσμα αντίθετο τόσο προς το πνεύμα της Συνθήκης, όπως αυτό εκφράστηκε με το άρθρο 164 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 220 ΕΚ), όσο και

προς το σύστημά της (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Les Verts, σκέψη 56 ανωτέρω, σκέψεις 23 έως 25).

- 65 Από την απόφαση αυτή μπορεί να συναχθεί η γενική αρχή ότι κάθε πράξη οργανισμού, όπως ο EMSA, παράγουσα έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων πρέπει να μπορεί να υποβληθεί σε δικαστικό έλεγχο.
- 66 Ασφαλώς, η απόφαση Les Verts, σκέψη 56 ανωτέρω, μνημονεύει μόνο τα θεσμικά όργανα, ενώ ο EMSA, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω στη σκέψη 61, δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των θεσμικών οργάνων που μνημονεύει το άρθρο 230 ΕΚ. Ωστόσο, η κατάσταση τέτοιων οργανισμών, που διαθέτουν την εξουσία να εκδίδουν πράξεις προοριζόμενες να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων –πράγμα που αναμφισβήτητα συμβαίνει όταν, στο πλαίσιο των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων, οι οργανισμοί αυτοί λαμβάνουν αποφάσεις απορρίπτοντας την προσφορά ενός διαγωνιζόμενου και αναθέτοντας το αντικείμενο της σύμβασης σε άλλο διαγωνιζόμενο– είναι ίδια με εκείνη σχετικά με την οποία εκδόθηκε η απόφαση Les Verts, σκέψη 56 ανωτέρω. Επομένως, θα ήταν απαράδεκτο, στα πλαίσια μιας κοινότητας δικαίου, παρόμοιες πράξεις να εκφεύγουν παντός δικαστικού ελέγχου.
- 67 Επομένως, οι αποφάσεις τις οποίες λαμβάνει ο EMSA στο πλαίσιο διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και οι οποίες παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων συνιστούν πράξεις δεκτικές προσφυγής.
- 68 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από τη νομολογία που παραθέτει ο EMSA προς στήριξη της επιχειρηματολογίας του σχετικά με το απαράδεκτο της προσφυγής.
- 69 Όσον αφορά την απόφαση Ισπανία κατά Eurojust, σκέψη 58 ανωτέρω, είναι αληθές ότι το Δικαστήριο διαπίστωσε με την απόφαση αυτή ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν περιλαμβάνονταν στον κατάλογο των πράξεων των οποίων το Δικαστήριο μπορεί να ελέγξει τη νομιμότητα σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ (σκέψη 37 της απόφασης αυτής). Ωστόσο, στην επόμενη σκέψη της απόφασης αυτής, το Δικαστήριο παρατήρησε ότι το άρθρο 41 ΕΕ, που είχε εφαρμογή στην υπόθεση αυτή, δεν προβλέπει

την εφαρμογή του άρθρου 230 ΕΚ στις διατάξεις για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις που περιλαμβάνονται στον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθόσον η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στον τομέα αυτόν καθορίζεται στο άρθρο 35 ΕΕ, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46, στοιχείο β', ΕΕ. Εξάλλου, προκειμένου για το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, το Δικαστήριο έκρινε επίσης, με τις σκέψεις 41 και 42 της ίδιας απόφασης, ότι οι προσβαλλόμενες στην υπόθεση αυτή πράξεις δεν εξαιρούνταν από κάθε δικαστικό έλεγχο (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση *Sogelma* κατά ΕΥΑ, σκέψη 64 ανωτέρω, σκέψη 45).

- 70 Με τη διάταξη *Keeling* κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 58 ανωτέρω, το Πρωτοδικείο δεν περιορίστηκε επίσης να διαπιστώσει, στη σκέψη 32, ότι το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ούτε αποτελεί ένα από τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας που απαριθμούνται στο άρθρο 4 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 7 ΕΚ) ούτε μνημονεύεται στο άρθρο 173, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 230 ΕΚ), αλλά διαπίστωσε, στη σκέψη 33, και ότι παρέχονταν ενδεχομένως άλλες δυνατότητες άσκησης προσφυγής κατά της επίδικης απόφασης του προέδρου του ΓΕΕΑ, μνημονεύοντας ειδικότερα το άρθρο 179 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 236 ΕΚ). Συνεπώς, η διάταξη αυτή του Πρωτοδικείου δεν μπορεί να εμποδίσει τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής βάσει του άρθρου 230 ΕΚ κατά αποφάσεως ενός οργανισμού ο οποίος δεν μνημονεύεται στο άρθρο αυτό (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση *Sogelma* κατά ΕΥΑ, σκέψη 64 ανωτέρω, σκέψη 46).
- 71 Επομένως, η νομολογία την οποία επικαλείται ο EMSA δεν θίγει τη διαπίστωση ότι μια πράξη προερχόμενη από έναν τέτοιο οργανισμό και προοριζόμενη να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων δεν εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου.
- 72 Η λύση αυτή δεν μπορεί, εξάλλου, να τεθεί εν αμφιβόλω από την ερμηνεία της απόφασης *Sogelma* κατά ΕΥΑ, σκέψη 64 ανωτέρω, την οποία επικαλέστηκε ο EMSA κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η κατάσταση του διαφέρει από εκείνη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ), στο μέτρο που η τελευταία επιφορτίστηκε από την Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκτέλεσης της κοινοτικής αρωγής υπέρ της Σερβίας και του Μαυροβουνίου, με την προετοιμασία και την αξιολόγηση των προσφορών και την ανάθεση των συμβάσεων. Κατά τον EMSA, από αυτό συνάγεται ότι οι αποφάσεις που θα είχε λάβει η ίδια η Επιτροπή, αν δεν είχε εκχωρήσει τις εξουσίες της, δεν μπορούσαν να παύσουν να

υπόκεινται στον δικαστικό έλεγχο απλώς και μόνο λόγω του ότι η Επιτροπή είχε εκχωρήσει τις εξουσίες της στην ΕΥΑ, άλλως θα δημιουργούνταν κενό δικαίου.

- 73 Όμως, η ερμηνεία του EMSA αγνοεί το κείμενο των σκέψεων 39 και 40 απόφασης *Sogelma* κατά ΕΥΑ, σκέψη 64 ανωτέρω, από το οποίο προκύπτει ότι το επιχείρημα που αντλείται από τη φύση της εξουσίας δυνάμει της οποίας ενεργεί η ΕΥΑ εκτίθεται από το Πρωτοδικείο ως εκ περισσού και αποσκοπεί απλώς στην ενίσχυση του συμπεράσματος που εκτίθεται στη σκέψη 37 της ίδιας απόφασης, στην οποία το Πρωτοδικείο επικαλείται τη γενική αρχή σύμφωνα με την οποία κάθε πράξη κοινοτικού οργανισμού παράγουσα έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων πρέπει να υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Κατά τα λοιπά, αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από τον EMSA, ο ίδιος κίνδυνος δημιουργίας κενού δικαίου υπάρχει και στην προκειμένη περίπτωση, αν θεωρηθεί ότι οι επίμαχες πράξεις εκφεύγουν του δικαστικού ελέγχου.
- 74 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα του EMSA σύμφωνα με το οποίο από το άρθρο 8 του κανονισμού 1406/2002 – το οποίο αναφέρεται μόνο στο Δικαστήριο– μπορεί να συναχθεί ότι, αν υπήρχε εν προκειμένω αρμόδιο δικαστήριο, αυτό θα έπρεπε να είναι το Δικαστήριο και όχι το Γενικό Δικαστήριο, αρκεί να παρατηρηθεί ότι ο όρος «Δικαστήριο» χρησιμοποιείται στην περίπτωση αυτή υπό γενική έννοια, προσδιορίζοντας το θεσμικό όργανο που περιλαμβάνει πλέον το Δικαστήριο, το Γενικό Δικαστήριο και ένα ειδικευμένο δικαιοδοτικό όργανο, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, η περιεχόμενη στο άρθρο 8 του κανονισμού 1406/2002 αναφορά στο «Δικαστήριο» πρέπει να εκλαμβάνεται ως αναφορά στο θεσμικό αυτό όργανο και όχι σε ένα από δικαιοδοτικά όργανα που το συνθέτουν (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2005, C-294/02, Επιτροπή κατά AMI Semiconductor Belgium κ.λπ., Συλλογή 2005, σ. I-2175, σκέψη 49).
- 75 Προκύπτει, συνεπώς, από το άρθρο 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, όπως ερμηνεύεται υπό το φως της απόφασης *Les Verts*, σκέψη 56 ανωτέρω (σκέψεις 23 έως 25), και της απόφασης *Sogelma* κατά ΕΥΑ, σκέψη 64 ανωτέρω (σκέψεις 36 και 37), ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι παραδεκτή. Η λύση αυτή επιβεβαιώνεται, άλλωστε, και από το άρθρο 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με το οποίο το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των οργάνων και οργανισμών της Ένωσης που προορίζονται να παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων. Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος απαραδέκτου που προέβαλε ο EMSA δεν μπορεί παρά να απορριφθεί.

2. Επί της *exceptio obscuri libelli*

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 76 Με τον λόγο απαραδέκτου που αντλεί από την ασαφή διατύπωση της προσφυγής, ο EMSA υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει ποιος λόγος ακύρωσης ισχύει για κάθε διαγωνισμό και, ως εκ τούτου, η εν λόγω προσφυγή, που συγχέει τους δύο διαγωνισμούς, δεν περιέχει συνοπτική έκθεση, επαρκώς σαφή και ακριβή, των προβαλλομένων ισχυρισμών, κατά παράβαση του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και της συναφούς νομολογίας.
- 77 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί αυτόν τον ισχυρισμό.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 78 Υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου], το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Η μνεία αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο μεν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο, ενδεχομένως, χωρίς να χρειαστεί πρόσθετες πληροφορίες. Για την εξασφάλιση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, επιβάλλεται, για το παραδεκτό μιας προσφυγής, τα ουσιαστικά και νομικά περιστατικά επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά κατά τρόπο λογικό και κατανοητό, από το κείμενο της ίδιας της προσφυγής (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, *Asia Motor France* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψεις 106 και 107· της 11ης Ιανουαρίου 2002, T-210/00, *Biret*

et Cie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. ΙΙ-47, σκέψη 34, και της 14ης Δεκεμβρίου 2005, T-209/01, Honeywell κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. ΙΙ-5527, σκέψεις 55 και 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 79 Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το δικόγραφο της προσφυγής ανταποκρίνεται στις επιταγές των δικονομικών κανόνων, καθόσον επιτρέπει τόσο στον καθού όσο και στο Γενικό Δικαστήριο να προσδιορίσουν τη συμπεριφορά που προσάπτεται στον EMSA και τα πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις του ιστορικού της διαφοράς. Εξάλλου, από τη δικογραφία συνάγεται ότι ο EMSA ήταν σε θέση να οργανώσει λυσιτελώς την άμυνά του και να αναπτύξει λεπτομερή επιχειρήματα προς απάντηση σε κάθε μία αιτίαση της προσφεύγουσας.
- 80 Συνεπώς, ο λόγος απαραδέκτου που αντλείται από το τυπικώς μη σύννομο της προσφυγής είναι απορριπτέος.

Επί της ουσίας

- 81 Η προσφεύγουσα επικαλείται τέσσερις λόγους προς στήριξη των ακυρωτικών αιτημάτων της. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση των αρχών της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της επιμέλειας. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στην παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού, των κανόνων εφαρμογής καθώς και της οδηγίας 92/50. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους του EMSA. Ο τέταρτος αντλείται από την απουσία κρίσιμων πληροφοριών και έλλειψη αιτιολογίας. Εξάλλου, κατόπιν της καταθέσεως, εκ μέρους του EMSA, ως συνημμένων στο υπόμνημα αντικρούσεως, των διοικητικών φακέλων που αφορούσαν τις δύο επίδικες διαδικασίες διαγωνισμού, η προσφεύγουσα ανέπτυξε, με το υπόμνημα απαντήσεως, μια σειρά συγκεκριμένων αιτιάσεων, προς στήριξη των λόγων που είχε προβάλει με την προσφυγή της, σχετικά με διάφορες φερόμενες παραβάσεις που προέκυπταν από τους εν λόγω διοικητικούς φακέλους καθώς και, όσον αφορά τη διαδικασία διαγωνισμού C-2/06/04, έναν αυτοτελή λόγο αντλούμενο από το μη σύμφωνο της προσφοράς που κατέθεσε ο επιλεγείς διαγωνιζόμενος από πλευράς των κανόνων κατάθεσης των προσφορών τους οποίους προέβλεπε το σημείο 2 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς. Το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει καταρχάς

το αίτημα ακύρωσης των αποφάσεων τις οποίες έλαβε ο EMSA στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού C-2/06/04.

1. Επί του αιτήματος ακύρωσης των αποφάσεων τις οποίες έλαβε ο EMSA στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού C-2/06/04

Επί του λόγου που αντλείται από το μη σύμφωνο της προσφοράς που κατέθεσε ο επιλεγείς διαγωνιζόμενος

Επιχειρήματα των διαδίκων

- ⁸² Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα νέο λόγο, αντλούμενο από το ότι η προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζόμενου δεν μπορούσε να θεωρηθεί σύμφωνη με το σημείο 2, στοιχείο α', της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς. Συγκεκριμένα, από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο επιλεγείς διαγωνιζόμενος, μη έχοντας απόδειξη της αποστολής της προσφοράς του, περιορίστηκε να προσκομίσει εκ των υστέρων βεβαίωση υπαλλήλου των σουηδικών ταχυδρομείων, στην οποία αναφερόταν ότι ο σχετικός φάκελος είχε όντως αποσταλεί εμπροθέσμως. Κατά την προσφεύγουσα, η επιστολή ενός ταχυδρομικού υπαλλήλου δεν μπορεί να αντικαταστήσει την «ταχυδρομική σφραγίδα» και να «αποδείξει» την αποστολή· δεν μπορεί, συνεπώς, να συνιστά επαρκή απόδειξη. Η αποδοχή μιας τέτοιας παρατυπίας μπορεί, κατά την προσφεύγουσα, να αποτελέσει επικίνδυνο προηγούμενο και να δημιουργήσει αβεβαιότητα ως προς την τήρηση των προθεσμιών στον τομέα των δημόσιων διαγωνισμών.
- ⁸³ Ο EMSA απαντά ότι το σημείο 2, στοιχείο α', της επίμαχης πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς αποσκοπούσε στην πρόβλεψη ενός μέσου προς εξακρίβωση του αν όλοι οι διαγωνιζόμενοι είχαν υποβάλει την προσφορά τους εμπροθέσμως. Η απόφαση της επιτροπής αξιολόγησης να δεχθεί ένα άλλο αποδεικτικό μέσο είναι, συνεπώς, λογική, δεδομένου ότι εν προκειμένω το ταχυδρομείο, αντίθετα προς τη συνήθη πρακτική του, δεν είχε επιθέσει τη σφραγίδα του στον αποσταλέντα φάκελο.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 84 Προκαταρκτικώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο λόγος που αντλείται από το μη σύμφωνο της προσφοράς την οποία υπέβαλε ο επιλεγείς διαγωνιζόμενος στο πλαίσιο του διαγωνισμού από πλευράς των κανόνων κατάθεσης των προσφορών τους οποίους προβλέπει το σημείο 2 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, συνιστά νέο ισχυρισμό. Μπορεί, ωστόσο, να γίνει δεκτός βάσει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, δεδομένου ότι στηρίζεται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία, ήτοι στο πρακτικό της επιτροπής αποσφράγισης των προσφορών του εν λόγω διαγωνισμού, το οποίο ο EMSA κατέθεσε στη δικογραφία ως παράρτημα του υπομνήματος αντικρούσεως.
- 85 Κατά πάγια νομολογία, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να μεριμνά, σε κάθε φάση της διαδικασίας διαγωνισμού, για την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και, κατά συνέπεια, της ισότητας των ευκαιριών για όλους τους διαγωνιζομένους (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-496/99 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, Συλλογή 2004, σ. I-3801, σκέψη 108· βλ. επίσης, υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2007, T-250/05, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 12ης Μαρτίου 2008, T-332/03, European Service Network κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 122). Ένα σύστημα ανόθευτου ανταγωνισμού, όπως αυτό που προβλέπει η Συνθήκη, δεν μπορεί να διασφαλιστεί παρά μόνον αν εξασφαλίζεται η ισότητα των ευκαιριών μεταξύ των διαφόρων επιχειρηματιών (προμνησθείσα απόφαση Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, σκέψη 46).
- 86 Πρέπει, επίσης, να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, «[ο]ι κανόνες κατάθεσης των προσφορών εγγυώνται το γνήσιο ανταγωνισμό και το απόρρητο του περιεχομένου τους έως την ταυτόχρονη αποσφράγιση τους».
- 87 Εν προκειμένω, η προκήρυξη του διαγωνισμού όρισε ως ημερομηνία λήξης της προθεσμίας κατάθεσης των προσφορών την 9η Αυγούστου 2004. Εξάλλου, η πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς –η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 130, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, πρέπει να προσδιορίζει τουλάχιστον «τις λεπτομέρειες κατάθεσης ή υποβολής των προσφορών, ιδίως την ημερομηνία και ώρα λήξης της

προθεσμίας»— ανέφερε, στο σημείο 2, ότι οι προσφορές μπορούσαν να υποβληθούν είτε ταχυδρομικώς με την αποστολή συστημένης επιστολής στην υποδεικνυόμενη διεύθυνση το αργότερο στις 9 Αυγούστου 2004 (στην περίπτωση αυτή η αποστολή αποδεικνύεται με την ταχυδρομική σφραγίδα), είτε με κατάθεση ιδιοχειρώς στην υποδεικνυόμενη διεύθυνση το αργότερο στις 9 Αυγούστου 2004 και ώρα 16:00, οπότε η κατάθεση της προσφοράς βεβαιώνεται με απόδειξη παραλαβής φέρουσα ημερομηνία και υπογεγραμμένη από υπάλληλο του EMSA. Η πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς διευκρινίζει επίσης ότι κάθε άλλος τρόπος κατάθεσης της προσφοράς πλην της αποστολής της με συστημένη επιστολή, συμπεριλαμβανομένης της παράδοσής της μέσω υπηρεσίας «αγγελιαφόρου» θα θεωρούνταν ως «κατάθεση ιδιοχειρώς».

- 88 Αυτός ο τρόπος επικοινωνίας είναι σύμφωνος με το άρθρο 143, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 12 και σύμφωνα με το οποίο «η υποβολή των προσφορών γίνεται, κατά την επιλογή των προσφερόντων [...] είτε ταχυδρομικώς: στην περίπτωση αυτή τα έγγραφα του διαγωνισμού διευκρινίζουν ότι λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία αποστολής του συστημένου φακέλου, η οποία αποδεικνύεται με την ταχυδρομική σφραγίδα [...] είτε με κατάθεση στις υπηρεσίες του θεσμικού οργάνου, απευθείας ή μέσω εντολοδόχου του προσφέροντος, ακόμη και αγγελιαφόρου: στην περίπτωση αυτή τα έγγραφα του διαγωνισμού διευκρινίζουν [...] την υπηρεσία στην οποία πρέπει να κατατεθούν οι προσφορές έναντι απόδειξης παραλαβής με ημερομηνία και υπογραφή». Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, κατά το άρθρο 2, σημείο 9, της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για τη ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (ΕΕ 1998, L 15, σ. 14), ως «συστημένη αποστολή» νοείται υπηρεσία που συνίσταται στην κατ' αποκοπήν εγγύηση έναντι των κινδύνων απώλειας, κλοπής ή καταστροφής, και η οποία παρέχει στον αποστολέα, ενδεχομένως εφόσον το ζητήσει, απόδειξη της κατάθεσης του ταχυδρομικού αντικειμένου και/ή της παράδοσής του στον παραλήπτη.
- 89 Εξάλλου, πάντοτε κατά το σημείο 2 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς, η μη συμμόρφωση με τις τυπικές αυτές προϋποθέσεις συνεπαγόταν την απόρριψη της προσφοράς κατά την αποσφράγιση.
- 90 Σύμφωνα με το πρώτο πρακτικό που συνέταξε η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών στις 25 Αυγούστου 2004, η προσφορά της SSPA –δηλαδή αυτή που στη συνέχεια επελέγη– δεν συνοδευόταν από την απόδειξη της αποστολής της και, για να κριθεί σύμφωνη, χρειάστηκε να προσκομίσει ο διαγωνιζόμενος γραπτή επιβεβαίωση

της αποστολής. Από το δεύτερο πρακτικό, της 21ης Σεπτεμβρίου 2004, προκύπτει ότι, μετά από επιστολή της επιτροπής αποσφράγισης με την οποία την καλούσε να προσκομίσει αυτή τη γραπτή επιβεβαίωση, η SSPA απέστειλε στον EMSA βεβαίωση υπαλλήλου των σουηδικών ταχυδρομείων το οποίο πιστοποιούσε ότι η προσφορά είχε αποσταλεί εμπροθέσμως. Η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών θεώρησε, συνεπώς, την προσφορά της SSPA σύμφωνη προς τους ανωτέρω κανόνες.

- 91 Ο EMSA, απαντώντας σε μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας το οποίο διατάχθηκε από το Πρωτοδικείο, κατέθεσε στη δικογραφία τα συνημμένα στο τελευταίο αυτό πρακτικό έγγραφα. Πρόκειται, μεταξύ άλλων, για αντίγραφα των φακέλων που περιείχαν την αποσταλείσα προσφορά της SSPA όπως αυτοί παραλήφθηκαν από τον EMSA, για αντίγραφα της μεταξύ τους ανταλλαγείσας αλληλογραφίας, καθώς και για αντίγραφο της απόδειξης του ταχυδρομικού καταστήματος του Göteborg, με ημερομηνία 6 Αυγούστου 2004, και της δήλωσης που υπογράφεται από υπάλληλο του ίδιου ταχυδρομικού καταστήματος, με ημερομηνία 2 Σεπτεμβρίου 2004, που βεβαιώνει, κατ' ουσίαν, ότι ο φάκελος που υποτίθεται ότι περιείχε την εν λόγω προσφορά είχε όντως αποσταλεί από το εν λόγω ταχυδρομικό κατάστημα στις 6 Αυγούστου 2004.
- 92 Όμως, πρώτον, από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι η προσφορά της SSPA περιήλθε στον EMSA στις 10 Αυγούστου 2004, ήτοι μία ημέρα μετά τη λήξη της προθεσμίας που είχε ταχθεί για την υποβολή των προσφορών, και ότι καμία ταχυδρομική σφραγίδα, είτε αποστολής είτε παραλαβής, δεν υπήρχε επί των φακέλων που περιείχαν την εν λόγω προσφορά.
- 93 Δεύτερον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, καίτοι ο EMSA ανέφερε, με την επιστολή που απηύθυνε στη SSPA στις 26 Αυγούστου 2004, ότι «ο φάκελος δεν έφερε ούτε ένδειξη περί του ότι υποβλήθηκε με συστημένη αποστολή ούτε ημερομηνία κατάθεσης στο ταχυδρομικό κατάστημα» και την κάλεσε να του παράσχει «οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόδειξη [περί του ότι η προσφορά τού είχε υποβληθεί] εμπροθέσμως και σύμφωνα με τον τύπο που προέβλεπε η πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς», η SSPA τού διαβίβασε απλή απόδειξη παραλαβής εκδοθείσα από ταχυδρομικό κατάστημα του Göteborg.
- 94 Συναφώς, το επιχείρημα που προέβαλε ο EMSA κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και σύμφωνα με το οποίο η εν λόγω απόδειξη παραλαβής αποδείκνυε την πρωτοκόλληση της επιστολής –πρωτοκόλληση που εξομοιωνόταν κατά κάποιον τρόπο προς συστημένη αποστολή– δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πρώτον, μια τέτοια απόδειξη παραλαβής ουδόλως μπορεί να εξομοιωθεί προς απόδειξη κατάθεσης συστημένης αποστολής η οποία, ανεξάρτητα από την απόθεση της ταχυδρομικής σφραγίδας επί

του φακέλου, χορηγείται κατά κανόνα στον αποστολέα ως απόδειξη της κατάθεσης της ταχυδρομικής αποστολής, όπως εκτέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 88. Πράγματι, αυτή η απόδειξη παραλαβής δεν αναφέρει ούτε το όνομα του αποστολέα, ούτε το όνομα του παραλήπτη, ούτε καν τον τόπο προορισμού της αποστολής ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο που να βεβαιώνει ότι αφορά την ταχυδρόμηση συστημένης αποστολής. Εξάλλου, από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο EMSA θεώρησε ως σύμφωνη προς τους κανόνες την προσφορά άλλου διαγωνιζομένου μόνον αφού ο τελευταίος προσκόμισε, με δική του πρωτοβουλία, απόδειξη αναφέρουσα την ημερομηνία της συστημένης αποστολής και κωδικό αριθμό που τη συνέδεε με τον φάκελο που περιείχε την προσφορά, ενώ η τελευταία είχε, σε πρώτη φάση, αποκλειστεί λόγω του ότι ο φάκελος που την περιείχε δεν έφερε τη σφραγίδα της ημερομηνίας παραλαβής. Δεύτερον, αντίθετα προς την εντύπωση που ο EMSA προσπάθησε να δημιουργήσει κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από τη δικογραφία προκύπτει σαφώς ότι δεν ήταν η εν λόγω απόδειξη παραλαβής εκείνη η οποία, τελικά, τον έκανε να θεωρήσει την προσφορά της SSPA σύμφωνη προς τους κανόνες, αλλά η δήλωση του υπαλλήλου των σουηδικών ταχυδρομείων, ενώ, στην περίπτωση του προμνησθέντος διαγωνιζομένου, ο EMSA θεώρησε ως επαρκή απόδειξη την απόδειξη παραλαβής που προσκόμισε ο διαγωνιζόμενος αφού πληροφορήθηκε την απόρριψη της προσφοράς του.

- 95 Τρίτον, διαπιστώνεται ότι στη βεβαίωση του υπαλλήλου του ταχυδρομικού καταστήματος του Göteborg διευκρινίζονται τα ακόλουθα: «Με την παρούσα, βεβαιώνω [...], μετά από εξέταση του αντιγράφου της συνημμένης απόδειξης παραλαβής [...] καθώς και του φωτοαντιγράφου του παραδοθέντος φακέλου, ότι ο φάκελος αυτός απεστάλη από το ως άνω ταχυδρομικό κατάστημα την Παρασκευή 6 Αυγούστου 2004». Ο υπάλληλος των σουηδικών ταχυδρομείων δήλωσε συνεπώς ότι απέστειλε τον φάκελο που υποτίθεται ότι περιείχε την προσφορά της SSPA στις 6 Αυγούστου 2004, αφενός, χωρίς εντούτοις να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο ο εν λόγω φάκελος δεν έφερε καμία ταχυδρομική σφραγίδα και, αφετέρου, παραλείποντας να αναφέρει αν επρόκειτο για συστημένη αποστολή. Ερωτηθείς επ' αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο EMSA δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι η αποστολή ήταν συστημένη.
- 96 Συνεπώς, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η υποβολή της προσφοράς της SSPA έγινε με συστημένη αποστολή.
- 97 Επομένως, τίθεται το ζήτημα κατά πόσον η προσφορά της SSPA μπορούσε, καταρχάς, να ανοιχθεί από την επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών και, περαιτέρω, να εξεταστεί από την επιτροπή αξιολόγησης, καίτοι είχε περιέλθει στον EMSA την επομένη της καταληκτικής ημερομηνίας για την κατάθεση των προσφορών.

- 98 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ως ημερομηνία και ώρα λήξης της προθεσμίας παραλαβής των προσφορών είχαν καθορισθεί, με την προκήρυξη του διαγωνισμού, η 9 Αυγούστου 2004 στις 16:00. Όμως, από το σημείο 2 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς προκύπτει σαφώς ότι, κατά κανόνα, οι προσφορές έπρεπε να περιέλθουν στον EMSA το αργότερο την ανωτέρω ημερομηνία και ώρα, είτε επρόκειτο για κατάθεση ιδιοχείρως είτε πρόκειτο για προσφορές αποστέλλομενες μέσω υπηρεσίας «αγγελιαφόρου», ενώ μόνη εξαίρεση από τον κανόνα αυτόν αποτελούσε η συστημένη ταχυδρομική αποστολή, που έπρεπε να έχει πραγματοποιηθεί το αργότερο την εν λόγω ημερομηνία, μπορούσε όμως να παραληφθεί σε μεταγενέστερη ημερομηνία, οπότε η ταχυδρομική σφραγίδα αποδείκνυε την ημερομηνία αποστολής. Επομένως, ως εξαίρεση, η δυνατότητα να περιέλθουν οι προσφορές μετά την ημερομηνία και ώρα λήξης της προθεσμίας που είχε οριστεί, καταρχήν, για την παραλαβή τους πρέπει να ερμηνευθεί στενά.
- 99 Περαιτέρω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το σημείο 2, στοιχείο α', της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς αναφέρει δύο διαφορετικούς τυπικούς όρους που πρέπει να τηρήσει ο διαγωνιζόμενος που προτίθεται να υποβάλει την προσφορά του ταχυδρομικώς, όρους οι οποίοι συνίστανται, αντιστοίχως, στην ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την αποστολή της προσφοράς και στην υποβολή της με συστημένη αποστολή. Οι όροι αυτοί, έστω και αν είναι συμπληρωματικοί, έχουν ωστόσο αυτοτελή σημασία κατά την εκτίμηση του κατά πόσον η διαβίβαση της προσφοράς είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις που περιέχονται στα έγγραφα προκήρυξης του διαγωνισμού καθώς και προς το άρθρο 143 των κανόνων εφαρμογής.
- 100 Η τήρηση των δύο αυτών όρων –τη σημασία των οποίων είχε ρητώς υπενθυμίσει ο EMSA με την επιστολή που απηύθυνε στη SSPA στις 26 Αυγούστου 2004— πρέπει, συνεπώς, να ελέγχεται από την αναθέτουσα αρχή και, ειδικότερα, από την επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών, προτού αυτή προχωρήσει στην αποσφράγιση τους και, στη συνέχεια, στην εξέτασή τους. Συναφώς, η επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια: εφόσον διαπιστώσει ότι η παραληφθείσα εκπροθέσμως προσφορά δεν διαβιβάστηκε σύμφωνα με τις επιταγές που απορρέουν από την πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς καθώς και με τους κανόνες εφαρμογής, δεν μπορεί παρά να την απορρίψει, όπως υπομνήσθηκε ανωτέρω στη σκέψη 86.
- 101 Εξάλλου, η φάση αποσφράγισης των προσφορών –οι κανόνες διεξαγωγής της οποίας καθορίζονται από το άρθρο 145 των κανόνων εφαρμογής– χαρακτηρίζεται ακριβώς από την τυπική φύση της και αποσκοπεί στο να παράσχει στην –συγκροτούμενη από τουλάχιστον τρία άτομα– επιτροπή τη δυνατότητα να εκτιμήσει και

να εγγυηθεί την τήρηση των κανόνων που αφορούν, μεταξύ άλλων, τους τρόπους διαβίβασης των προσφορών, λαμβανομένης υπόψη της σπουδαιότητας των κανόνων αυτών στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων. Τα μέλη της επιτροπής αυτής μονογραφούν, μεταξύ άλλων, τα έγγραφα που αποδεικνύουν την ημερομηνία και την ώρα αποστολής κάθε προσφοράς και υπογράφουν το πρακτικό αποσφράγισης των παραληφθεισών προσφορών, το οποίο προσδιορίζει τις σύμφωνες και τις μη σύμφωνες προσφορές και αιτιολογεί την απόρριψη των μη σύμφωνων προσφορών από πλευράς των κανόνων κατάθεσης τους οποίους προβλέπει το άρθρο 143 των κανόνων εφαρμογής. Πρόκειται, συνεπώς, για τυπικούς όρους η τήρηση των οποίων είναι ουσιώδης στο πλαίσιο της διαδικασίας σύναψης των δημοσίων συμβάσεων.

- 102 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων και της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ διαγωνιζομένων η τήρηση της οποίας, όπως εκτέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 85, πρέπει να εξασφαλίζεται σε κάθε στάδιο της διαδικασίας του διαγωνισμού, η προσφορά την οποία υπέβαλε η SSPA στην υπό κρίση περίπτωση δεν έπρεπε να ανοιχθεί ούτε να γίνει δεκτή από την επιτροπή αποσφράγισης των προσφορών, καθόσον, ελλείψει ταχυδρομικής σφραγίδας και της απόδειξης ότι είχε υποβληθεί με συστημένη αποστολή, έπρεπε να θεωρηθεί ως περιελθούσα στον EMSA κατά την ημέρα της παραλαβής της, ήτοι στις 10 Αυγούστου 2004, δηλαδή εκπροθέσμως. Επομένως, κακώς η προσφορά της SSPA ανοίχθηκε από την επιτροπή αποσφράγισης και, στη συνέχεια, αξιολογήθηκε και κατατάχθηκε πρώτη από την επιτροπή αξιολόγησης.
- 103 Κατά τη νομολογία, μια διαδικαστική πλημμέλεια δεν συνεπάγεται την ακύρωση, εν όλω ή εν μέρει, της απόφασης παρά μόνον αν αποδεικνύεται ότι, αν δεν υπήρχε αυτή η πλημμέλεια, η διοικητική διαδικασία θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα και, κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαρτίου 2008, T-345/03, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-341, σκέψη 147, και απόφαση European Service Network κατά Επιτροπής, σκέψη 85 ανωτέρω, σκέψη 130 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 104 Εν προκειμένω, αν ο EMSA δεν είχε λάβει υπόψη του την προσφορά της SSPA λόγω της μη συμφωνίας της προς τους κανόνες κατάθεσης που καθορίζονταν στο σημείο 2 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς καθώς και στο άρθρο 143 των κανόνων εφαρμογής, η διοικητική διαδικασία δεν μπορούσε παρά να καταλήξει

σε διαφορετικό αποτέλεσμα, εφόσον η προσφορά της SSPA δεν θα είχε αξιολογηθεί από την επιτροπή αξιολόγησης, το δε περιεχόμενο της απόφασης για την ανάθεση του αντικείμενου της σύμβασης, η οποία στηρίχθηκε ιδίως στη συγκριτική εξέταση των προσφορών, δεν μπορούσε παρά να είναι διαφορετικό.

- 105 Εξάλλου, δεδομένου ότι, στην προκειμένη περίπτωση, δύο μόνον επιχειρήσεις υπερέβησαν το κατώτατο όριο που αναφερόταν στο σημείο 13.1, στοιχείο β', της συγγραφής υποχρεώσεων, αν η προσφορά της SSPA είχε απορριφθεί ήδη από τη φάση αποσφράγισης των προσφορών, θα είχε απομείνει μία προσφορά στο τέλος της επίμαχης διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η αναθέτουσα αρχή –μη έχοντας πλέον τη δυνατότητα να συγκρίνει τις τιμές ή τα λοιπά χαρακτηριστικά διαφόρων προσφορών ώστε να αναθέσει το αντικείμενο της σύμβασης στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά– δεν θα ήταν υποχρεωμένη να αναθέσει το αντικείμενο της σύμβασης στον μοναδικό προσφέροντα που κρίθηκε ικανός να μετάρχει στον διαγωνισμό (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1999, C-27/98, Fracasso και Leitschutz, Συλλογή 1999, σ. I-5697, σκέψεις 31 έως 33). Κατά τα λοιπά, η σκέψη αυτή δεν επιτρέπει να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ο EMSA, όπως ο ίδιος αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε σχετική ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, να ακυρώσει τον επίμαχο διαγωνισμό και να προκηρύξει νέο διαγωνισμό. Κατά συνέπεια, αποδεικνύεται επαρκώς κατά νόμον ότι, αν δεν είχε υπάρξει αυτή η πλημμέλεια, η διοικητική διαδικασία θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα.
- 106 Ως εκ τούτου, πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση του EMSA για την ανάθεση του αντικείμενου της σύμβασης στον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο, καθόσον η απόφαση αυτή ελήφθη κατά παράβαση του άρθρου 143 των κανόνων εφαρμογής και του σημείου 2 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί των λοιπών λόγων τους οποίους επικαλείται η προσφεύγουσα όσον αφορά τον διαγωνισμό C-2/06/04.
- 107 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο θα συνεχίσει την εξέταση των ισχυρισμών και των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας μόνο στο μέτρο που προβάλλονται κατά των αποφάσεων του EMSA να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας και να αναθέσει το αντικείμενο της σύμβασης σε άλλο διαγωνιζόμενο κατά το πέρας της διαδικασίας διαγωνισμού C-1/01/04.

2. *Επί του αιτήματος ακύρωσης των αποφάσεων τις οποίες έλαβε ο EMSA στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού C-1/01/04*

- 108 Όπως εκτέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 81, η προσφεύγουσα επικαλείται τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως ακυρώσεως, αντλούμενους, πρώτον, από παραβίαση των αρχών της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της επιμέλειας, δεύτερον, από την παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού, των κανόνων εφαρμογής καθώς και της οδηγίας 92/50, τρίτον, από πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως και, τέταρτον, από την απουσία κρίσιμων πληροφοριών και έλλειψη αιτιολογίας. Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς τον πρώτο λόγο, κατόπιν τον δεύτερο, στη συνέχεια τον τέταρτο και τέλος τον τρίτο λόγο.

Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από παραβίαση των αρχών της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της επιμέλειας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 109 Κατά την προσφεύγουσα, ο EMSA παραβίασε τις αρχές της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της επιμέλειας, καθόσον ενήργησε με σημαντική καθυστέρηση και δεν έδωσε τις κατάλληλες απαντήσεις στις ερωτήσεις που του υπέβαλαν οι διαγωνιζόμενοι πριν από την υποβολή της προσφοράς τους, πράγμα το οποίο, κατά τη νομολογία, μπορεί να συνιστά λόγο ακύρωσης της απόφασης, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή θα μπορούσε να είναι διαφορετική αν δεν είχε υπάρξει αυτή η πλημμέλεια.
- 110 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι έστειλε ερωτήσεις στις οποίες ο EMSA αρνήθηκε να απαντήσει, ισχυρισθείς ότι δεν είχαν υποβληθεί εμπροθέσμως, ήτοι πριν από τις 31 Ιουλίου 2004. Συναφώς, υπογραμμίζει ότι είχε ματαιώς προσπαθήσει να στείλει τις ερωτήσεις αυτές με τηλεομοιοτυπία στις 31 Ιουλίου 2004 και ότι δεν παραλήφθηκαν από τον EMSA, πιθανόν λόγω κακής λειτουργίας του τηλεομοιοτυπικού μηχανήματός του, πράγμα που αναγνώρισε ο EMSA με το από 2 Αυγούστου 2004 ηλεκτρονικό μήνυμά του. Υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι οι ερωτήσεις αυτές παραλήφθηκαν τελικά από τον EMSA την Κυριακή 1η Αυγούστου 2004. Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι η τελευταία ημέρα της προθεσμίας για την υποβολή αιτήματος

παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών ήταν Σάββατο, ο EMSA όφειλε να δώσει παράταση προθεσμίας έως την πρώτη εργάσιμη ημέρα, ήτοι τη Δευτέρα 2 Αυγούστου 2004. Αρνούμενος να απαντήσει στις ερωτήσεις της προσφεύγουσας, ο EMSA όχι μόνον παραβίασε τις αρχές της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της επιμέλειας, αλλά και την εμπόδισε να υποβάλει ανταγωνιστικότερη προσφορά.

- 111 Τέλος, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι, αντίθετα από ό,τι αφήνει να εννοηθεί ο EMSA, η ίδια ουδέποτε προσπάθησε να λάβει πληροφορίες που δεν θα είχαν δοθεί και στους λοιπούς διαγωνιζόμενους, δεδομένου ότι –όπως επισημαίνει– όλες οι απαντήσεις στις αιτήσεις παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών κοινοποιούνται στο σύνολο των διαγωνιζόμενων. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, συναφώς, ότι η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να απαντά στις αιτήσεις παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών, όταν η συγγραφή υποχρεώσεων περιέχει ασάφειες.
- 112 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε εξάλλου, για πρώτη φορά, ότι ο EMSA είχε παραβεί το άρθρο 141 των κανόνων εφαρμογής, καθόσον, στην πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς, έταξε προθεσμία για την υποβολή των αιτήσεων παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών βραχύτερη από αυτή που ορίζει το εν λόγω άρθρο 141.
- 113 Ο EMSA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 114 Η προσφεύγουσα προσάπτει στον EMSA, αφενός, ότι ενήργησε με σημαντική καθυστέρηση και, αφετέρου, ότι δεν παρέσχε κατάλληλες απαντήσεις στις αιτήσεις παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών των διαγωνιζόμενων. Προσθέτει, περαιτέρω, ότι υπέβαλε, στις 31 Ιουλίου 2004, ερωτήσεις προκειμένου να διαφωτιστεί επί υποτιθεμένων ασαφών σημείων των προσκλήσεων για την υποβολή προσφορών, στις οποίες ο EMSA αρνήθηκε να απαντήσει.

- 115 Καταρχάς, πρέπει να παρατηρηθεί όχι μόνον ότι η προσφεύγουσα ουδόλως απέδειξε τον ισχυρισμό ότι ο EMSA ενήργησε με καθυστέρηση και δεν έδωσε κατάλληλες απαντήσεις στις αιτήσεις των διαγωνιζομένων, αλλά και ότι δεν ανέφερε ούτε ποιες θα ήταν οι απαντήσεις αυτές ούτε τους λόγους για τους οποίους οι απαντήσεις αυτές θα έπρεπε να θεωρηθούν ακατάλληλες. Επομένως, παρά την αρκούντως ασαφή διατύπωσή του, αυτός ο λόγος πρέπει, κατ' ουσίαν, να κατανοηθεί υπό την έννοια ότι η προσφεύγουσα προσάπτει στον EMSA ότι δεν απάντησε στις ερωτήσεις της, μολονότι αυτές υποβλήθηκαν εμπροθέσμως και ότι, ως εκ τούτου, η ίδια εμποδίστηκε να υποβάλει ανταγωνιστικότερη από τεχνική και από οικονομική άποψη προσφορά.
- 116 Συναφώς, πρέπει, πρώτον, να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τους ισχυρισμούς της. Πράγματι, καίτοι αναφέρεται στις επανειλημμένες προσπάθειές της να στείλει τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών τόσο το Σάββατο 31 Ιουλίου όσο και την Κυριακή 1η Αυγούστου 2004, δεν προσκομίζει καμία έκθεση διαβίβασης που θα αποδείκνυε είτε τη (πλήρη ή ατελή) διαβίβαση των εγγράφων αυτών στον EMSA είτε κάποιο σφάλμα στη διαβίβασή τους. Η προσφεύγουσα δεν εξέθεσε επίσης ως προς τι αυτή η υποτιθέμενη πλημμέλεια θα μπορούσε να επηρεάσει την απόφαση ανάθεσης του αντικειμένου της σύμβασης.
- 117 Δεύτερον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, σύμφωνα με το σημείο 8 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς, οποιαδήποτε συμπληρωματική πληροφορία μπορούσε να ζητηθεί με γραπτή αίτηση, που έπρεπε να αποσταλεί το αργότερο δέκα ημέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας που είχε οριστεί για την υποβολή των προσφορών. Όμως, αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, αυτό το σημείο της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς δεν μπορεί να ερμηνευθεί παρά υπό την έννοια ότι η ημέρα της υποβολής των προσφορών δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό της προθεσμίας. Συνεπώς, δεδομένου ότι, κατά το σημείο 2 της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, η προθεσμία έληγε στις 9 Αυγούστου 2004, η προθεσμία υποβολής αιτήσεων παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών δεν μπορούσε παρά να λήγει την Παρασκευή 30 Ιουλίου 2004 και όχι, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, το Σάββατο 31 Ιουλίου 2004.
- 118 Όπως ορθώς υπογραμμίζει ο EMSA, η προσφεύγουσα –όπως η ίδια αναγνώρισε με τα δικόγραφα της– προσπάθησε να στείλει την αίτησή της για την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών από το Σάββατο 31 Ιουλίου 2004 και μετά και, συνεπώς, μετά τη λήξη της ημερομηνίας που είχε ταχθεί για την υποβολή της. Εφόσον η εν λόγω αίτηση ήταν εκπρόθεσμη, ορθώς ο EMSA δεν απάντησε σ' αυτή, έστω και αν την παρέλαβε.

- 119 Προκειμένου, τέλος, για την υποτιθέμενη παράβαση του άρθρου 141, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι ο ισχυρισμός αυτός προβλήθηκε για πρώτη φορά κατά το στάδιο της προφορικής διαδικασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν οι ισχυρισμοί αυτοί στηρίζονται σε νομικά ή πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Ωστόσο, ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό δικόγραφο, και ο οποίος συνδέεται στενά με τον λόγο αυτόν, δεν συνιστά νέον ισχυρισμό κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Νοεμβρίου 2002, T-40/01, Scan Office Design κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-5043, σκέψη 96, και της 21ης Μαΐου 2008, T-495/04, Belfass κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. II-781, σκέψη 87).
- 120 Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο ισχυρισμός που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 141, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε, αφενός, ως αιτίαση στηριζόμενη σε νομικά ή πραγματικά στοιχεία τα οποία ανέκυψαν κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας, εφόσον στηρίζεται σε υποτιθέμενη παρανομία την οποία η προσφεύγουσα μπορούσε να γνωρίζει και να επικαλεστεί ήδη από την κατάθεση της προσφυγής, ούτε, αφετέρου, ως ανάπτυξη λόγου που είχε προβληθεί προηγουμένως, καθόσον η προσφεύγουσα για πρώτη φορά κατά την προφορική διαδικασία επικαλέστηκε τον κανόνα δικαίου που υποτίθεται ότι παραβιάστηκε, τον δε λόγο ακύρωσης που προέβαλε κατά τον τρόπο αυτόν δεν τον είχε επικαλεστεί ούτε άμεσα ούτε έμμεσα με το εισαγωγικό δικόγραφο, δεδομένου ότι ο υπό κρίση λόγος ακύρωσης αντλείται από υποτιθέμενη παραβίαση των αρχών της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της επιμέλειας (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 1982, 108/81, Amylum κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1982, σ. 3107, σκέψη 25). Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται κανένα νομικό ή πραγματικό στοιχείο που να ανέκυψε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και επί του οποίου να μπορεί να στηριχθεί η αιτίαση αυτή. Επομένως, η αιτίαση αυτή είναι απαράδεκτη ως εκπροθέσμως προβληθείσα κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 121 Υπό το φως των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να συναχθεί ότι ο πρώτος λόγος ακύρωσης πρέπει, όσον αφορά τη διαδικασία διαγωνισμού C-1/01/04, να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου, που αντλείται από την παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού, των κανόνων εφαρμογής καθώς και της οδηγίας 92/50

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 122 Με τον λόγο αυτόν, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο EMSA παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό, τους κανόνες εφαρμογής και την οδηγία 92/50, εφαρμόζοντας ασαφή κριτήρια τα οποία δεν διευκρινίζονταν προσηκόντως στην πρόσκληση για την υποβολή προσφορών. Εξάλλου, υποστήριξε, κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, ότι η επιτροπή αξιολόγησης, αποφασίζοντας να υποδιαιρέσει τα κριτήρια ανάθεσης σε υποκριτήρια, όχι μόνον αναγνώρισε ρητώς ότι τα εν λόγω κριτήρια δεν ήταν καλώς καθορισμένα και έπρεπε να διευκρινιστούν και/ή να αντικατασταθούν, πράγμα που αναγνώρισε και ο EMSA με το υπόμνημα αντικρούσεως, αλλά και παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό.
- 123 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ορισμένα στοιχεία της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, όπως η πραγματική διάρκεια της σύμβασης, ο αριθμός των κρατών μελών που είχαν ήδη εφαρμόσει τις εφαρμογές, ο ρόλος των ειδικών τεχνικών (help desk), το περιεχόμενο και η διάρκεια των υπηρεσιών τους, κ.λπ., που ήταν απαραίτητα για την κατάθεση ανταγωνιστικής προσφοράς, αναφέρονταν και αυτά με ασαφείς όρους, κατά παράβαση του άρθρου 97, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50. Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, η προσφεύγουσα παραπέμπει σε προσκλήσεις θεσμικών οργάνων για την υποβολή προσφορών, στις οποίες η τεκμηρίωση ήταν, κατ' αυτήν, πληρέστερη και σαφέστερη.
- 124 Τέλος, η προσφεύγουσα προσάπτει στον EMSA ότι αρνήθηκε, με την από 16 Δεκεμβρίου 2004 επιστολή του, να της ανακοινώσει το όνομα του επιλεγέντος διαγωνιζομένου βάσει των διατάξεων περί δημοσίων συμβάσεων, ενώ, λίγες εβδομάδες αργότερα, ο ίδιος υπάλληλος που είχε υπογράψει την επιστολή την κάλεσε για να της προτείνει προσωπική συνέντευξη προκειμένου να σχολιάσει το αποτέλεσμα της διαδικασίας του διαγωνισμού, συνέντευξη την οποία η προσφεύγουσα αρνήθηκε.
- 125 Ο EMSA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

126 Προκαταρκτικώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι κακώς η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 17 της οδηγίας 92/50. Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 105 του δημοσιονομικού κανονισμού, από την 1η Ιανουαρίου 2003 –ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού– οι οδηγίες που αφορούν τον συντονισμό των δημόσιων συμβάσεων προμηθειών, υπηρεσιών και έργων έχουν εφαρμογή στις δημόσιες συμβάσεις που συνάπτονται από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς για ίδιο λογαριασμό μόνον όσον αφορά τα κατώτατα όρια που καθορίζουν τις λεπτομέρειες δημοσιότητας, την επιλογή των διαδικασιών και τις αντίστοιχες προθεσμίες. Επομένως, εν προκειμένω, εφόσον επρόκειτο για δημόσια σύμβαση υπηρεσιών συναφθείσα από οργανισμό, όπως ο EMSA, η αιτίαση της προσφεύγουσας που αφορά τα κριτήρια ανάθεσης της επίδικης σύμβασης πρέπει να εξεταστεί, όπως και οι εφαρμοστέοι κανόνες όταν πρόκειται για κοινοτικά όργανα, μόνον υπό το πρίσμα των διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού και των κανόνων εφαρμογής.

127 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 97, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού επιβάλλει στην αναθέτουσα αρχή την υποχρέωση να καθορίσει και να διευκρινίσει εκ των προτέρων τα κριτήρια ανάθεσης με τα έγγραφα της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς. Η υποχρέωση αυτή, συνιστάμενη στην εξασφάλιση της κατάλληλης δημοσιότητας στα κριτήρια και τους όρους που διέπουν κάθε δημόσια σύμβαση, εξειδικεύεται περαιτέρω στο άρθρο 138 των κανόνων εφαρμογής.

— Επί της αιτίασης που αντλείται από τον ασαφή χαρακτήρα των κριτηρίων ανάθεσης

128 Όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι ο EMSA παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό και τους κανόνες εφαρμογής, στο μέτρο που εφάρμοσε κριτήρια που δεν είχαν προσηκόντως καθοριστεί με τα έγγραφα της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς, πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι κριτήριο για την ανάθεση της σύμβασης ήταν εν προκειμένω η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, σύμφωνα με το άρθρο 97, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού καθώς και το άρθρο 138, παράγραφος 1, των κανόνων εφαρμογής (βλ. σημείο 13 της συγγραφής υποχρεώσεων, που παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 18).

- 129 Όταν η ανάθεση της σύμβασης γίνεται με κατακύρωση υπέρ της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να καθορίζει και να διευκρινίζει με τη συγγραφή υποχρεώσεων τα κριτήρια ανάθεσης που επιτρέπουν την αξιολόγηση του περιεχομένου των προσφορών. Τα κριτήρια αυτά πρέπει, εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, να δικαιολογούνται από το αντικείμενο της σύμβασης. Κατά την παράγραφο 3 της ίδιας διάταξης, η αναθέτουσα αρχή οφείλει επίσης να προσδιορίζει, στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, τη σχετική βαρύτητα που αποδίδει σε κάθε ένα από τα κριτήρια που έχει επιλέξει προς καθορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς. Σκοπός των διατάξεων αυτών είναι να εξασφαλιστεί η τήρηση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών ενόψει της ανάθεσης της σύμβασης (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 1988, 31/87, *Beentjes*, Συλλογή 1988, σ. 4635, σκέψεις 21 και 22, και της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-470/99, *Universale-Bau* κ.λπ., Συλλογή 2002, σ. I-11617, σκέψεις 90 έως 92· βλ. επίσης, υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Νοεμβρίου 2008, T-406/06, *Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή*, σκέψη 85 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 130 Σκοπός των διατάξεων αυτών είναι, συνεπώς, να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους η δυνατότητα να ερμηνεύουν τα κριτήρια ανάθεσης κατά τον ίδιο τρόπο (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00, *SIAC Construction*, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψη 42) και να διαθέτουν, κατά συνέπεια, ίσες ευκαιρίες κατά τη διατύπωση των όρων της προσφοράς τους (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση *Universale-Bau* κ.λπ., σκέψη 129 ανωτέρω, σκέψη 93).
- 131 Μολονότι είναι αληθές ότι τα κριτήρια που μπορούν να λάβουν υπόψη τους οι αναθέτουσες αρχές δεν απαριθμούνται περιοριστικά στο άρθρο 138, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής και η διάταξη αυτή αφήνει, συνεπώς, στην αναθέτουσα αρχή την επιλογή των κριτηρίων ανάθεσης της σύμβασης τα οποία προτίθεται να εφαρμόσει, γεγονός παραμένει ότι η επιλογή αυτή δεν μπορεί να αναφέρεται παρά στα κριτήρια που αφορούν τον εντοπισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2008, C-532/06, *Λιανάκης* κ.λπ., Συλλογή 2008, σ. I-251, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 25ης Φεβρουαρίου 2003, T-4/01, *Renco* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-171, σκέψη 66, και T-183/00, *Strabag Benelux* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-135, σκέψεις 73 και 74).

- 132 Εξάλλου, τα κριτήρια που επιλέγει η αναθέτουσα αρχή προς εντοπισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς δεν πρέπει κατ' ανάγκη να είναι ποσοτικής φύσεως ή αποκλειστικά προσανατολισμένα στις τιμές. Έστω και αν η συγγραφή υποχρεώσεων προβλέπει κριτήρια που δεν εκφράζονται με ποσοτικούς όρους, τα κριτήρια αυτά μπορούν να εφαρμόζονται κατ' αντικειμενικό και ομοιόμορφο τρόπο προς τον σκοπό της σύγκρισης των προσφορών και είναι σαφώς κατάλληλα προς εντοπισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Renco κατά Συμβουλίου, σκέψη 131 ανωτέρω, σκέψεις 67 και 68).
- 133 Εν προκειμένω, ο EMSA ανέφερε, στο σημείο IV.2 της προκήρυξης του διαγωνισμού και 13 της συγγραφής υποχρεώσεων, τα κριτήρια ανάθεσης που σχεδίαζε να εφαρμόζει προκειμένου να κατακυρώσει τον διαγωνισμό υπέρ της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, ήτοι, αφενός, τρία ποιοτικά κριτήρια με τη σχετική βαρύτητα που σχεδίαζε να αποδώσει σε κάθε ένα από τα εν λόγω κριτήρια και, αφετέρου, ένα ποσοτικό κριτήριο, ήτοι τη συνολική τιμή της προσφοράς με τη βαρύτητά της σε σχέση προς το σύνολο της προσφοράς.
- 134 Τα τρία ποιοτικά κριτήρια, και η σχετική βαρύτητά τους, παρουσιάζονται ως ακολούθως:
- «1. Προτεινόμενη μεθοδολογία για το έργο — σε αυτήν περιλαμβάνονται λεπτομερείς προτάσεις σχετικά με τον τρόπο εκτέλεσης του έργου, συμπεριλαμβανομένων των σταδιακών παραδοτέων [και των υπηρεσιών που πρόκειται να παρασχεθούν] (όπως καθορίζονται στο σημείο 3 [της συγγραφής υποχρεώσεων]) (40 %).
 2. Κατανόηση των προδιαγραφών [...] και σύντομη παρουσίαση των στοιχείων που κατανοήθηκαν (20 %).
 3. Ποιότητα των λειτουργικών υπηρεσιών (Γραφείο Βοήθειας) (10 %).»

- 135 Η προσφεύγουσα περιορίζεται να επικαλεστεί τον ασαφή χαρακτήρα των εν λόγω κριτηρίων, διερωτώμενη για τον τρόπο με τον οποίο ο EMSA μπορούσε να αξιολογήσει αντικειμενικά την ποιότητα των προσφορών από πλευράς καθενός από τα κριτήρια αυτά. Δεν επικαλείται κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη των ισχυρισμών της, βάσει του οποίου να μπορεί να θεωρηθεί ότι, κατά τον καθορισμό των κριτηρίων αυτών, ο EMSA παραβίασε τις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων.
- 136 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα εν λόγω ποιοτικά κριτήρια, όπως η οργάνωση και η μεθοδολογία που προτείνονται για την παροχή των υπηρεσιών, η καλή κατανόηση των προδιαγραφών και η ποιότητα των ζητούμενων υπηρεσιών, λαμβανόμενα υπόψη στο όλο πλαίσιο τους, ήτοι υπό το φως των διευκρινίσεων που περιέχονται στο σημείο 3 της συγγραφής υποχρεώσεων (βλ., ανωτέρω σκέψη 19), μπορούν να είναι καθοριστικά για την καλή εκτέλεση των υπηρεσιών που πρόκειται να παρασχεθούν και, συνεπώς, να καθορίσουν την αξία αυτών καθαυτές των προσφορών. Επομένως, αποτελούν κριτήρια κατάλληλα προς εντοπισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς. Εξάλλου, όπως υπομνήσθηκε ανωτέρω στη σκέψη 132, το γεγονός απλώς και μόνον ότι τα κριτήρια αυτά δεν είναι ποσοτικής φύσεως δεν αρκεί για να συναχθεί ότι η αναθέτουσα αρχή δεν τα εφάρμοσε κατά τρόπο αντικειμενικό και ομοιόμορφο (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Renco κατά Συμβουλίου, σκέψη 131 ανωτέρω, σκέψεις 67 και 68). Τέλος, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο EMSA ανέφερε, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις, τη σχετική βαρύτητα που αποδίδεται σε κάθε ένα από τα ποιοτικά αυτά κριτήρια μέσω ποσοστών, ενημερώνοντας έτσι τους διαγωνιζομένους για τη σημασία που σχεδίαζε να αποδώσει σε κάθε κριτήριο κατά τη συγκριτική αξιολόγηση των προσφορών.
- 137 Αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν επιτρέπει να προσαφθεί στον EMSA ότι υπερέβη τα όρια που απορρέουν από τις προμνησθείσες κανονιστικές διατάξεις κατά την επιλογή και τον καθορισμό των κριτηρίων ανάθεσης που αφορούσαν τον προσδιορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς.
- 138 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να συναχθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι ο EMSA παρέβη την υποχρέωσή του ως προς τον καθορισμό και τη διευκρίνιση, με τα έγγραφα της πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς, τα

κριτήρια ανάθεσης σύμφωνα με τις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων.

- 139 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να ανατραπεί από τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας όσον αφορά τους όρους με τους οποίους άλλα θεσμικά όργανα έχουν συντάξει τα έγγραφα της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων.
- 140 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι ο νομοθέτης, παρέχοντας στις αναθέτουσες αρχές την ευχέρεια να επιλέγουν ελεύθερα τα κριτήρια ανάθεσης του αντικείμενου της δημόσιας σύμβασης τα οποία προτίθενται να εφαρμόσουν, θέλησε να τους παράσχει τη δυνατότητα να λαμβάνουν υπόψη τους τη φύση, το αντικείμενο και τις συγκεκριμένες ιδιαιτερότητες κάθε δημόσιας σύμβασης στο πλαίσιο της επιλογής και της διατύπωσης των κριτηρίων ανάθεσης. Δεν μπορεί, συνεπώς, να γίνει λυσιτελώς επίκληση της διατύπωσης των κριτηρίων ανάθεσης την οποία επέλεξαν ορισμένα θεσμικά όργανα στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων προκειμένου να καταδειχθεί ο ασαφής χαρακτήρας των κριτηρίων ανάθεσης που καθορίστηκαν εν προκειμένω. Η παραπομπή στα έγγραφα της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών άλλων διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων δεν συνιστά ούτε κρίσιμο ούτε επαρκές αποδεικτικό στοιχείο προς τον σκοπό αυτόν.
- 141 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα ότι η επιτροπή αξιολόγησης, αποφασίζοντας να υποδιαρέσει τα κριτήρια αυτά σε υποκριτήρια, αναγνώρισε ευθέως ότι τα κριτήρια ανάθεσης που επέλεξε δεν ήταν καλώς καθορισμένα και χρειαζόταν να διευκρινιστούν και/ή να αντικατασταθούν, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, ανεξάρτητα από το αν, εν προκειμένω, υπήρξε μια τέτοια υποδιαίρεση των κριτηρίων, η ύπαρξη υποκριτηρίων για ένα κύριο κριτήριο ουδόλως αποδεικνύει ότι τα κύρια κριτήρια είναι ασαφή.
- 142 Ως εκ τούτου, η αιτίαση που αντλείται από τον ασαφή χαρακτήρα των κριτηρίων ανάθεσης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

— Επί της αιτίας που αντλείται από τον ασαφή χαρακτήρα ορισμένων στοιχείων της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών

- 143 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από τον υποτιθέμενο ασαφή χαρακτήρα ορισμένων στοιχείων της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως εκτέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 78, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Η μνεία αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο μὲν καθὺ να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο, ενδεχομένως, χωρίς να χρειαστεί πρόσθετες πληροφορίες. Όμως, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα περιορίζεται να αναφερθεί σε υποτιθέμενη παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού απορρέουσα από τον ασαφή χαρακτήρα ορισμένων στοιχείων της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, χωρίς να αναπτύξει το παραμικρό επιχείρημα προς στήριξη της άποψής της και, κυρίως, χωρίς να προσδιορίσει την πρόσκληση για την υποβολή προσφορών στην οποία αναφέρεται. Κατά συνέπεια, βάσει των προμνησθεισών αρχών, το επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

— Επί της αιτίας που αντλείται από το παράνομο της υποδιαίρεσης ενός από τα κριτήρια ανάθεσης σε υποκριτήρια

- 144 Προκαταρκτικώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, καίτοι η αιτίαση αυτή προβλήθηκε από την προσφεύγουσα για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως, μπορεί, ωστόσο, να γίνει δεκτή βάσει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον στηρίζεται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία τα οποία ανέκυψαν κατά τη διαδικασία, ήτοι στην έκθεση προς τον διατάκτη (Report to the authorising officer) της 19ης Νοεμβρίου 2004 καθώς και στα τεχνικά δελτία αξιολόγησης, τα οποία ο EMSA κατέθεσε στη δικογραφία ως παραρτήματα του υπομνήματος αντικρούσεως.
- 145 Όπως εκτέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 129, σύμφωνα με το άρθρο 97 του δημοσιονομικού κανονισμού και το άρθρο 138, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής, όταν η ανάθεση του αντικειμένου της σύμβασης γίνεται με κατακύρωση υπέρ της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να καθορίζει και να διευκρινίζει με τη συγγραφή υποχρεώσεων ή με την προκήρυξη του διαγωνισμού τα κριτήρια ανάθεσης που θα εφαρμοστούν καθώς και τη βαρύτητά τους.

- 146 Οι διατάξεις αυτές, ερμηνευόμενες υπό το πρίσμα των αρχών της ίσης μεταχείρισης των επιχειρηματιών και της διαφάνειας, τις οποίες διατυπώνει το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, επιβάλλουν να είναι γνωστά στους εν δυνάμει προσφέροντες, κατά τον χρόνο προετοιμασίας των προσφορών τους, όλα τα στοιχεία που λαμβάνει υπόψη η αναθέτουσα αρχή για τον προσδιορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς και η σχετική σημασία τους (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2005, C-331/04, ATI EAC e Viaggi di Maio κ.λπ., Συλλογή 2005, σ. I-10109, σκέψη 24, και απόφαση Λιανάκης κ.λπ., σκέψη 131 ανωτέρω, σκέψη 36).
- 147 Επομένως, η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να εφαρμόσει υποκριτήρια για τα κριτήρια ανάθεσης που δεν έχει προηγουμένως γνωστοποιήσει στους διαγωνιζομένους (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση Λιανάκης κ.λπ., σκέψη 131 ανωτέρω, σκέψη 38).
- 148 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να καθορίσει, μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, συντελεστές βαρύτητας για τα υποκριτήρια των κριτηρίων ανάθεσης τα οποία έχει εκ των προτέρων καθορίσει, υπό τρεις προϋποθέσεις, ήτοι υπό τον όρο ότι ο ex post καθορισμός, πρώτον, δεν τροποποιεί τα κριτήρια ανάθεσης του αντικειμένου της σύμβασης που ορίζονται στη συγγραφή υποχρεώσεων ή στην προκήρυξη διαγωνισμού, δεύτερον, δεν περιλαμβάνει στοιχεία τα οποία, αν ήταν γνωστά κατά την προετοιμασία των προσφορών, θα είχαν επηρεάσει ενδεχομένως την προετοιμασία αυτή και, τρίτον, δεν υιοθετήθηκε βάσει στοιχείων δυναμένων να επιφέρουν αποτέλεσμα ενέχον δυσμενή διάκριση εις βάρος ενός των προσφερόντων (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση ATI EAC e Viaggi di Maio κ.λπ., σκέψη 146 ανωτέρω, σκέψη 32, και απόφαση Λιανάκης κ.λπ., σκέψη 131 ανωτέρω, σκέψεις 42 και 43).
- 149 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι το σημείο 13.1 της συγγραφής υποχρεώσεων ανέφερε, ως πρώτο κριτήριο ανάθεσης, την «προτεινόμενη μεθοδολογία για το έργο» και ότι η μεθοδολογία αυτή έπρεπε να περιλαμβάνει «λεπτομερείς προτάσεις σχετικά με τον τρόπο εκτέλεσης του έργου», συμπεριλαμβανομένων των σταδιακών παραδοτέων, όπως καθορίζονται στο σημείο 3 της συγγραφής υποχρεώσεων. Η συγγραφή υποχρεώσεων προέβλεπε για το κριτήριο αυτό συντελεστή 40 %.

- 150 Σύμφωνα με το σημείο 3 της συγγραφής υποχρεώσεων, οι προσφέροντες όφειλαν να περιλάβουν στην προσφορά τους λεπτομερείς πληροφορίες όσον αφορά το πρόγραμμα εκτέλεσης του σχεδίου, όπου κάθε παρτίδα έργου έπρεπε να καθορίζεται σαφώς, και ότι αυτό το πρόγραμμα εκτέλεσης του σχεδίου έπρεπε να περιέχει τουλάχιστον ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία (βλ. ανωτέρω σκέψη 19). Τα πληροφοριακά αυτά στοιχεία περιελάμβαναν, μεταξύ άλλων, τις οριζόντιες δραστηριότητες (σημείο 3.1), την περιγραφή της ομάδας διαχείρισης του σχεδίου και των ευθυνών (σημείο 3.2), τις υπηρεσίες διαχείρισης του σχεδίου (σημείο 3.4) και την περιγραφή των παρτίδων έργου και των σχέσεών τους (σημείο 3.5). Ειδικά, στο σημείο 3.2, που αφορούσε την περιγραφή της ομάδας διαχείρισης του σχεδίου, επισημαίνεται ότι οι προσφέροντες όφειλαν να «καθορίσουν σαφώς στην προσφορά τις ακριβείς υπηρεσίες και να [...] παράσχουν λεπτομερείς πληροφορίες όσον αφορά τον χρόνο απάντησης και να επισυνάψουν στην προσφορά τους το λεπτομερές βιογραφικό κάθε μέλους του προσωπικού που θα είναι υπεύθυνο για την εκτέλεση του έργου, συμπεριλαμβανομένης της επαγγελματικής κατάρτισής του, του επιπέδου των πανεπιστημιακών σπουδών του και των διπλωμάτων του, της επαγγελματικής του πείρας, των ερευνητικών εργασιών του, των δημοσιεύσεών του και της γλωσσομάθειάς του». Στο σημείο 3.4, που αφορούσε τις υπηρεσίες διαχείρισης του σχεδίου, αναφέρεται, εξάλλου, ότι ο προσφέρων όφειλε να παρουσιάσει με την προσφορά του λεπτομερή περιγραφή των όρων που απαριθμούνται στο ίδιο σημείο καθώς και τον πίνακα εξέλιξης του Gantt σχετικά με την οργάνωση του σχεδίου. Τέλος, στο σημείο 3.5 διευκρινίζεται ότι, για κάθε παρτίδα έργου, έπρεπε να αναφέρεται πλήρης συνολική κατάσταση του αριθμού ημερών ανά άτομο και του κόστους των ημερών ανά άτομο.
- 151 Από την έκθεση του διατάκτη της 19ης Νοεμβρίου 2004 προκύπτει ότι η επιτροπή αξιολόγησης είχε προβλέψει να διαρθρώσει το πρώτο κριτήριο, που αφορά την προτεινόμενη μεθοδολογία για το έργο (που έπρεπε να περιλαμβάνει τις λεπτομερείς προτάσεις σχετικά με τον τρόπο εκτέλεσης του έργου, καθώς και τα σταδιακά παραδοτέα έργα και τις υπηρεσίες που επρόκειτο να παρασχεθούν, όπως καθορίζονται στο σημείο 3 της συγγραφής υποχρεώσεων) σε δύο υποκριτήρια: «κατανομή των καθηκόντων, ποιότητα του προσφερόμενου προσωπικού και άτομα ανά ημέρα (roadmap): 20 %· υπηρεσίες που πρόκειται να παρασχεθούν: 20 %».
- 152 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η επιτροπή αξιολόγησης δεν υποδαίρεσε το εν λόγω κριτήριο ανάθεσης σε δύο υποκριτήρια τα οποία δεν είχαν προηγουμένως γνωστοποιηθεί στους προσφέροντες. Πράγματι, τα δύο αυτά υποκριτήρια αντιστοιχούν, κατ' ουσίαν, στην περιγραφή του πρώτου κριτηρίου, που αφορά τη μεθοδολογία, όπως αυτό εκτίθεται λεπτομερώς στο σημείο 13.1 της συγγραφής υποχρεώσεων, υπό το φως του σημείου 3 της συγγραφής υποχρεώσεων (βλ ανωτέρω σκέψεις 149 και 150). Διαπιστώνεται, συνεπώς, ότι η επιτροπή αξιολόγησης περιορίστηκε να σταθμίσει τα 40 μόρια που θα μπορούσαν να αποδοθούν για το

πρώτο κριτήριο ανάθεσης κατανέμοντάς τα κατά δίκαιο τρόπο μεταξύ των εν λόγω υποκριτηρίων.

- 153 Κατόπιν των σκέψεων αυτών, πρέπει να εξακριβωθεί μήπως, προβλέποντας μια τέτοια στάθμιση, η επιτροπή αξιολόγησης παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό και τους κανόνες εφαρμογής του.
- 154 Από τη νομολογία που μνημονεύθηκε ανωτέρω στη σκέψη 148 προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή δεν παραβαίνει τον δημοσιονομικό κανονισμό και τους κανόνες εφαρμογής οσάκις προβαίνει σε κατανομή, μεταξύ επί μέρους στοιχείων ενός κριτηρίου ανάθεσης τα οποία έχουν εκ των προτέρων καθοριστεί, του αριθμού των μορίων που προβλέφθηκαν για το κριτήριο αυτό κατά την κατάρτιση της συγγραφής υποχρεώσεων, υπό τον όρο ότι η κατανομή αυτή δεν μεταβάλλει τα κριτήρια ανάθεσης που έχουν καθοριστεί με τη συγγραφή υποχρεώσεων ή την προκήρυξη διαγωνισμού, δεν περιέχει στοιχεία τα οποία, αν ήταν γνωστά κατά την προετοιμασία των προσφορών, θα είχαν επηρεάσει ενδεχομένως την προετοιμασία αυτή και δεν υιοθετήθηκε βάσει στοιχείων δυναμένων να επιφέρουν αποτέλεσμα ενέχον δυσμενή διάκριση εις βάρος ενός των προσφερόντων.
- 155 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα, περιοριζόμενη να επικαλεστεί γενικώς το ότι, κατ' αυτήν, η αναθέτουσα αρχή υποδιαίρεσε ένα κριτήριο σε δύο υποκριτήρια, δεν απέδειξε ότι η απόφαση της αναθέτουσας αρχής να προβεί σε μια τέτοια κατανομή συνεπαγόταν τροποποίηση των κριτηρίων ανάθεσης του αντικειμένου της σύμβασης που είχαν προηγουμένως καθοριστεί με τα έγγραφα της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών ούτε ότι περιείχε στοιχεία ικανά να επηρεάσουν την προετοιμασία των προσφορών ούτε ότι είχε αποτέλεσμα συνιστάμενο σε δυσμενή διάκριση εις βάρος της προσφεύγουσας ή ενός των προσφερόντων.
- 156 Βάσει αυτών των σκέψεων, η αίτηση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

- 157 Όσον αφορά, τέλος, την αιτίαση που αντλείται, κατ' ουσίαν, από την καθυστερημένη ανακοίνωση του ονόματος του επιλεγέντος διαγωνιζομένου –το οποίο, αντί να ανακοινωθεί από τον EMSA, σύμφωνα με το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού, εντός δεκαπέντε ημερών από την παραλαβή της αίτησης της προσφεύγουσας, της αποκαλύφθηκε μόνο μερικές εβδομάδες αργότερα, μέσω της ανακοίνωσης της σύναψης δημόσιας σύμβασης στην Επίσημη Εφημερίδα, που επισυνάφθηκε στην από 6 Ιανουαρίου 2005 επιστολή του EMSA–, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η καθυστέρηση αυτή, έστω και αν είναι λυπηρή και αδικαιολόγητη, δεν περιόρισε, ωστόσο, τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να ασκήσει τα δικαιώματά της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και, συνεπώς, δεν μπορεί, αυτή καθαυτή, να οδηγήσει σε ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ., υπό το πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, T-465/04, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 52). Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα δεν αναφέρει τη συνέπεια την οποία είχε το γεγονός αυτό από πλευράς νομιμότητας της απόφασης ανάθεσης ούτε τη συγκεκριμένη επίπτωσή του στα δικαιώματα άμυνας στην περίπτωση της.
- 158 Υπό το φως όλων των ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί ότι ο δεύτερος λόγος πρέπει, όσον αφορά τη διαδικασία διαγωνισμού C-1/01/04, να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τετάρτου λόγου, που αντλείται από την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και την απουσία κρίσιμων πληροφοριών

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 159 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση του EMSA να απορρίψει την προσφορά της και να αναθέσει το αντικείμενο της σύμβασης σε άλλο προσφέροντα πάσχει από έλλειψη κατάλληλης αιτιολογίας.
- 160 Πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στον EMSA ότι της στέρησε τη δυνατότητα να εκτιμήσει τη νομιμότητα των πράξεών του μη απαντώντας εμπροθέσμως στις ερωτήσεις που του υπέβαλε και μη παρέχοντάς της τις διευκρινίσεις που είχε επανειλημμένως ζητήσει γραπτώς.

- 161 Δεύτερον, υποστηρίζει ότι ο EMSA δεν της παρέσχε όλες τις ζητηθείσες πληροφορίες ως προς τους λόγους της απόρριψης της προσφοράς της. Συναφώς, υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 253 ΕΚ και το άρθρο 8 της οδηγίας 92/50, η αναθέτουσα αρχή έχει υποχρέωση να αιτιολογεί επαρκώς την απόφασή της να απορρίψει την προσφορά ενός διαγωνιζομένου αν ο τελευταίος τής ζητήσει να του γνωστοποιήσει τους λόγους της απόρριψης αυτής, και τούτο εντός δεκαπέντε ημερών από την παραλαβή της αίτησης αυτής.
- 162 Όμως στην προκειμένη περίπτωση, ο EMSA δεν εξέθεσε σαφώς τους λόγους για τους οποίους απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας, αλλά περιορίστηκε να της παράσχει –με σημαντική καθυστέρηση και μόνο μετά από νέα αίτησή της– μικρό αριθμό πληροφοριών που δεν ήταν σύμφωνες προς τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού και τη νομολογία περί δημοσίων συμβάσεων. Ο EMSA παρέλειψε επίσης να κάνει οποιαδήποτε αναφορά στα χαρακτηριστικά και στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της προκριθείσας προσφοράς, στερώντας ως εκ τούτου στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει σημαντικά σχόλια όσον αφορά την πραγματοποιηθείσα επιλογή και να την αμφισβητήσει, καθώς και από τυχόν δυνατότητα να επιδιώξει δικαστικώς την επιδίκαση αποζημίωσης.
- 163 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, η προσφεύγουσα προσκόμισε, ως παράδειγμα, αντίγραφο της έκθεσης της επιτροπής αξιολόγησης, που αφορούσε άλλη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης και η οποία της είχε αποσταλεί από γενική διεύθυνση της Επιτροπής. Κατά την προσφεύγουσα, η απλή σύγκριση μεταξύ του εγγράφου αυτού και της από 16 Δεκεμβρίου 2004 επιστολής του EMSA αρκεί προς απόδειξη του ότι η επιστολή αυτή δεν ανταποκρίνεται στην υποχρέωση αιτιολόγησης που επιβάλλεται από τις σχετικές με τις δημόσιες συμβάσεις νομοθεσία και νομολογία.
- 164 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα αντικρούει το επιχείρημα του EMSA ότι μόνον η απόφαση περί μη αιτιολόγησης μπορεί να ακυρωθεί από το Γενικό Δικαστήριο, και όχι αυτές καθαυτές οι προσβαλλόμενες αποφάσεις. Κατά την προσφεύγουσα, η αποδοχή του επιχειρήματος αυτού θα σήμαινε ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να λαμβάνουν αυθαίρετες αποφάσεις, χωρίς να τις αιτιολογούν, και να προχωρούν στην υπογραφή της σχετικής σύμβασης.
- 165 Ο EMSA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 166 Καταρχάς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, με την πρώτη αιτίασή της, η προσφεύγουσα επικρίνει την άρνηση του EMSA να συζητήσει μαζί της σχετικά με τα πλεονεκτήματα της προσφοράς της σε σχέση προς τα πλεονεκτήματα της προκριθείσας προσφοράς. Όμως, αρκεί συναφώς η υπενθύμιση ότι η αναθέτουσα αρχή δεν υποχρεούται, στο πλαίσιο της υποχρέωσης αιτιολόγησης της απόφασης απόρριψης μιας προσφοράς, να προβεί σε μια τέτοια συζήτηση (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2008, T-211/07, AWWW κατά FEACVT, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 43). Εξάλλου, το γεγονός αυτό δεν μπορεί, από μόνο του, να θέσει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της εν λόγω απόφασης (απόφαση της 12ης Ιουλίου 2007, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, σκέψη 85 ανωτέρω, σκέψη 78). Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάψει στον EMSA ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης λόγω του ότι αρνήθηκε να απαντήσει στις ερωτήσεις και στις αιτήσεις παροχής διευκρινίσεων που του υπέβαλε αφού παρέλαβε την επιστολή της 16ης Δεκεμβρίου 2004.
- 167 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, που αντλείται από την παράβαση αυτής καθαυτή της υποχρέωσης αιτιολόγησης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, καθόσον ο EMSA παρέλειψε να της παράσχει τις πληροφορίες που ζήτησε σχετικά με τους λόγους απόρριψης της προσφοράς της, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημοσίων συμβάσεων όπως η υπό κρίση, οι κανονιστικές διατάξεις που καθορίζουν το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολόγησης την οποία υπέχει η αναθέτουσα αρχή έναντι του διαγωνιζομένου του οποίου η προσφορά δεν προκρίθηκε είναι το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού και το άρθρο 149 των κανόνων εφαρμογής, και όχι οι διατάξεις της οδηγίας 92/50, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα (βλ. ανωτέρω σκέψη 126).
- 168 Από τα προμνησθέντα άρθρα προκύπτει ότι, στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, η αναθέτουσα αρχή τηρεί την υποχρέωση αιτιολόγησης αν περιοριστεί, καταρχάς, να ανακοινώσει αμέσως σε κάθε απορριφθέντα διαγωνιζόμενο τους λόγους της απόρριψης της προσφοράς του και παράσχει, στη συνέχεια, στους διαγωνιζόμενους που είχαν υποβάλει παραδεκτή προσφορά και διατύπωσαν ρητώς σχετικό αίτημα, τα χαρακτηριστικά και τα σχετικά πλεονεκτήματα της προκριθείσας προσφοράς καθώς και το όνομα του αναδόχου εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερολογιακών ημερών από την παραλαβή γραπτής αίτησης (βλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2007, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, σκέψη 85 ανωτέρω, σκέψη 68, και απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, σκέψη 157 ανωτέρω, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 169 Αυτός ο τρόπος ενέργειας είναι σύμφωνος προς τον σκοπό της υποχρέωσης αιτιολόγησης την οποία προβλέπει το άρθρο 253 ΕΚ, σύμφωνα με τον οποίο πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της αρχής που εξέδωσε την πράξη, ούτως ώστε, αφενός, να γνωρίζουν οι ενδιαφερόμενοι την αιτιολογία του ληφθέντος μέτρου για να μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους και, αφετέρου, να μπορεί ο δικαστής να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, σκέψη 157 ανωτέρω, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 170 Πρέπει να προστεθεί ότι η τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πληροφοριακά στοιχεία που διαθέτει ο προσφεύγων κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής (αποφάσεις Strabag Benelux κατά Συμβουλίου, σκέψη 131 ανωτέρω, σκέψη 58, και Renco κατά Συμβουλίου, σκέψη 131 ανωτέρω, σκέψη 96, και απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2008, Ευρωπαϊκή Δυναμική, σκέψη 129 ανωτέρω, σκέψη 50).
- 171 Πρέπει, εξάλλου, να παρατηρηθεί ότι η υποχρέωση αιτιολόγησης πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περίπτωσης, ιδίως του περιεχομένου της πράξης, της φύσης των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 172 Εν προκειμένω, πρέπει, τέλος, να υπομνησθεί ότι η συγγραφή υποχρεώσεων προέβλεπε, στο σημείο 13.1, τρία κριτήρια ανάθεσης, που επιγράφονταν, αντιστοίχως, «προτεινόμενη μεθοδολογία για το έργο» –που παραπέμπει ρητώς στο σημείο 3 της συγγραφής υποχρεώσεων, όπου αναφέρονται ορισμένες λεπτομερείς πληροφορίες που όφειλαν να παράσχουν οι διαγωνιζόμενοι (βλ. ανωτέρω σκέψη 19)–, «κατανόηση των προδιαγραφών» και «ποιότητα των λειτουργικών υπηρεσιών». Προβλεπόταν ένα σύστημα μορίων για την αξιολόγηση των προσφορών ως προς κάθε ένα από τα τρία αυτά κριτήρια ανάθεσης. Προβλεπόταν επίσης ένα ελάχιστο όριο μορίων (60 %) για κάθε κριτήριο και απαιτείτο η συγκέντρωση ελάχιστης συνολικής βαθμολογίας 70 %. Για την ανάθεση του αντικειμένου της σύμβασης θα λαμβάνονταν υπόψη μόνον οι προσφορές που θα είχαν συγκεντρώσει τα ελάχιστα όρια μορίων.

- 173 Συνεπώς, προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο EMSA τήρησε την υποχρέωση αιτιολόγησης που προβλέπεται από τον δημοσιονομικό κανονισμό καθώς και από τους κανόνες εφαρμογής του, πρέπει να εξεταστούν η από 6 Δεκεμβρίου 2004 επιστολή του καθώς και εκείνη της 16ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία απεστάλη σε απάντηση στη ρητή αίτηση της προσφεύγουσας της 7ης Δεκεμβρίου 2004 για παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με την ανάθεση του αντικειμένου της επίδικης σύμβασης και την απόρριψη της προσφοράς της.
- 174 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 2004 πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι η προσφορά της δεν είχε επιλεγεί κατά τη φάση ανάθεσης του αντικειμένου της σύμβασης με την αιτιολογία ότι η σχέση ποιότητας-τιμής ήταν κατώτερη από εκείνη της προσφοράς του επιλεγέντος διαγωνιζομένου. Με την επιστολή αυτή, ο EMSA πληροφορούσε επίσης την προσφεύγουσα ότι μπορούσε να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τους λόγους απόρριψης της προσφοράς της, τα χαρακτηριστικά και τα σχετικά πλεονεκτήματα της προσφοράς του επιλεγέντος διαγωνιζομένου καθώς και το όνομά του, πράγμα το οποίο η προσφεύγουσα έπραξε με τηλεομοιοτυπία της 7ης Δεκεμβρίου 2004.
- 175 Όσον αφορά την επιστολή του EMSA της 16ης Δεκεμβρίου 2004, πρέπει να παρατηρηθεί εκ προοιμίου ότι η προσφεύγουσα διατείνεται ότι την έλαβε μόλις στις 7 Ιανουαρίου 2005, ως παράρτημα της τηλεομοιοτυπίας που απέστειλε ο EMSA την ημέρα εκείνη, κατόπιν της τηλεομοιοτυπίας της προσφεύγουσας της 5ης Ιανουαρίου 2005 με την οποία η τελευταία παραπονέθηκε ότι δεν είχε λάβει καμία ανακοίνωση σχετική με την ανάθεση του αντικειμένου της επίδικης σύμβασης. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν έχει λόγο να αμφισβητήσει το ότι ο EMSA όντως απέστειλε την εν λόγω επιστολή στις 16 Δεκεμβρίου 2004 –γεγονός το οποίο, εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ρητώς– και κρίνει ότι ο EMSA δεν ήταν υποχρεωμένος, από καμία διάταξη διέπουσα τη διαδικασία διαγωνισμού της επίδικης σύμβασης, να τηρήσει εκείνους τους τύπους αποστολής των ανακοινώσεων αυτού του είδους που θα του επέτρεπαν να διαπιστώσει ότι όντως παρελήφθη από τους διαγωνιζόμενους, καίτοι είναι λυπηρό το ότι ο EMSA δεν θεώρησε σκόπιμο να επιλέξει τρόπο ανακοίνωσης που θα του επέτρεπε μια τέτοια εξακρίβωση (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Οκτωβρίου 2007, T-69/05, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά EFSA, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 56). Εν πάση περιπτώσει, η καθυστέρηση αυτή δεν περιορίσε τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να κάνει χρήση των δικαιωμάτων της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και δεν μπορεί, αυτή καθαυτή, να οδηγήσει σε ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης. Πράγματι, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποίησε όλες τις πληροφορίες που περιέχονται στην επιστολή αυτή προκειμένου να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

- 176 Περαιτέρω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, με την επιστολή αυτή, ο EMSA ανέφερε τον αριθμό μορίων που χορηγήθηκε στην προσφορά της προσφεύγουσας για κάθε κριτήριο ανάθεσης, καθώς και το τελικό αποτέλεσμα όσον αφορά τη σχέση ποιότητας-τιμής της προσφοράς της, το οποίο ανήλθε σε 68,89 μόρια επί 100, ενώ η προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου έλαβε 79,33 μόρια επί 100. Όσον αφορά την προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου, η επιστολή, το περιεχόμενο της οποίας παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 27, περιλαμβάνει λεπτομερή ανάλυση της εν λόγω προσφοράς.
- 177 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι πληροφορίες που άπτονται της μεθοδολογίας που έπρεπε να ακολουθηθεί για τη διαχείριση του σχεδίου, της περιγραφής των καθηκόντων, του προτεινόμενου αριθμού ατόμων ανά ημέρα καθώς και των υπηρεσιών που επρόκειτο να παρασχεθούν αφορούν την αξιολόγηση της προσφοράς του επιλεγέντος διαγωνιζομένου βάσει του πρώτου κριτηρίου, ενώ οι πληροφορίες που έχουν σχέση με την κατανόηση του σχεδίου και τη συμφωνία επί του προτεινόμενου επιπέδου εξυπηρέτησης αφορούν, αντιστοίχως, το δεύτερο και το τρίτο κριτήριο ανάθεσης.
- 178 Εξάλλου, οι πληροφορίες αυτές πρέπει να ληφθούν υπόψη υπό το φως του σημείου 3 της συγγραφής υποχρεώσεων, που απαριθμεί έναν ορισμένο αριθμό στοιχείων που πρέπει να διευκρινίζονται στην προσφορά, μεταξύ των οποίων, ιδίως, οι πόροι που θα αφιερωθούν, ο πίνακας εξέλιξης του Gantt, η κατανομή των καθηκόντων, ο προτεινόμενος αριθμός ατόμων ανά ημέρα καθώς και οι υπηρεσίες που θα παρέχονται, οι οποίες καθορίζονται ανά τύπο καθηκόντων (βλ. ανωτέρω σκέψη 150). Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα έχει άριστη γνώση της συγγραφής υποχρεώσεων, όπως πιστοποιεί η διατύπωση της προσφοράς της, ήταν ικανή να συναγάγει τα σχετικά πλεονεκτήματα της προκριθείσας προσφοράς.
- 179 Υπό το φως του συνόλου αυτών των πληροφοριών καθώς και από τις ενδείξεις όσον αφορά τον αριθμό μορίων που χορηγήθηκαν στην προσφορά της όσον αφορά κάθε ένα κριτήριο, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση όχι μόνο να προσδιορίσει τα αδύνατα σημεία της προσφοράς της και, ως εκ τούτου, τους λόγους της απόρριψής της, ήτοι το ότι δεν έφθανε το απαραίτητο επίπεδο ποιότητας για δύο από τα κριτήρια ανάθεσης, αλλά και να συγκρίνει το συνολικό αποτέλεσμα της αξιολόγησης της προσφοράς της (68,69 μόρια επί 100) με εκείνο του επιλεγέντος διαγωνιζομένου (79,33 μόρια επί 100) (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2007, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, σκέψη 85 ανωτέρω, σκέψη 75 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 180 Εξάλλου, από το σύνολο των στοιχείων που παρασχέθηκαν με την επιστολή αυτή προκύπτει ότι η προσφορά της προσφεύγουσας όχι μόνο δεν είχε λάβει τον ελάχιστο απαιτούμενο αριθμό μορίων για το πρώτο (προτεινόμενη μεθοδολογία για το σχέδιο) και για το τρίτο (ποιότητα των λειτουργικών υπηρεσιών) κριτήριο ανάθεσης, αλλά δεν είχε καν συγκεντρώσει την ελάχιστη απαιτούμενη συνολική βαθμολογία των 70 μορίων επί 100, ενώ, σύμφωνα με τη συγγραφή υποχρεώσεων, μόνον οι προσφορές που θα συγκέντρωναν τον ελάχιστο απαιτούμενο αριθμό μορίων θα λαμβάνονταν υπόψη για την ανάθεση του αντικειμένου της επίδικης σύμβασης.
- 181 Βάσει όλων των ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί ότι μια τέτοια αιτιολογία παρείχε τη δυνατότητα στη μεν προσφεύγουσα να ασκήσει τα δικαιώματά της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στο δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά. Ως εκ τούτου, ο παρών λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος όσον αφορά τη διαδικασία διαγωνισμού C-1/01/04.

Επί του τρίτου λόγου, που αντλείται από πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως εκ μέρους του EMSA

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 182 Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο EMSA υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν αξιολόγησε σωστά και αντικειμενικά την ποιότητα της προσφοράς της και εκτίμησε ότι η προσφορά αυτή ήταν κατώτερη από αυτή του επιλεγέντος διαγωνιζομένου.
- 183 Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που ο EMSA δεν ακολούθησε αντικειμενική, προκαθορισμένη και γνωστή στους διαγωνιζομένους μεθοδολογία, είναι πρόδηλον ότι η απόφαση της επιτροπής αξιολόγησης στηρίζεται σε ανακριβείς υποθέσεις.

- 184 Κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε, καταρχάς, τον ισχυρισμό του EMSA ότι ο καθορισμός της μεθοδολογίας αξιολόγησης θα μπορούσε να ευνοήσει ορισμένους διαγωνιζόμενους. Κατά την προσφεύγουσα, μια σαφής μεθοδολογία δεν επηρεάζει τα δικαιώματα των διαγωνιζομένων αλλά, αντιθέτως, τους παρέχει τη δυνατότητα να υποβάλουν προσφορά εμφανίζουσα την καλύτερη σχέση ποιότητας-τιμής, καθώς και στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του. Εξάλλου, και μόνο το γεγονός ότι η επιτροπή αξιολόγησης υποδιαίρεσε τα κριτήρια ανάθεσης σε υποκριτήρια επιβεβαιώνει ότι τα κριτήρια αυτά δεν ήταν επαρκώς καθορισμένα.
- 185 Η προσφεύγουσα διατυπώνει, επιπλέον, αιτιάσεις όσον αφορά τα έγγραφα της επιτροπής αξιολόγησης τα οποία ο EMSA κατέθεσε στη δικογραφία ως παραρτήματα του υπομνήματος αντικρούσεως.
- 186 Συναφώς, κατ' αυτήν, η υποδιαίρεση του πρώτου κριτηρίου ανάθεσης σε δύο υποκριτήρια από την επιτροπή αξιολόγησης οδήγησε την επιτροπή αυτή να επικεντρωθεί σε δύο ειδικότερες πτυχές της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, τις οποίες οι διαγωνιζόμενοι δεν γνώριζαν πριν υποβάλουν την προσφορά τους.
- 187 Όσον αφορά την έκθεση αξιολόγησης, πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, καίτοι προκύπτει από την έκθεση αυτή ότι η προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου περιείχε «ήσσονος σημασίας σφάλματα», δεν της δόθηκε η δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της σχετικά με τη σημασία των σφαλμάτων αυτών, καθόσον η εν λόγω έκθεση δεν προσδιορίζει τη φύση τους. Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, η αξιολόγηση των ασθενών σημείων της προσφοράς της διατυπώθηκε με ασαφείς όρους, τα δε σχόλια είναι υπερβολικά γενικά.
- 188 Η προσφεύγουσα επικρίνει επίσης ορισμένα ειδικά σχόλια που περιέχονται στα δελτία αξιολόγησης που συμπλήρωσε κάθε αξιολογητής. Όσον αφορά την προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει την αντίφαση που υπάρχει μεταξύ του σχολίου ενός από τους αξιολογητές σύμφωνα με το οποίο η προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου περιείχε «ήσσονος σημασίας σφάλματα όσον αφορά τη ροή των πληροφοριών που πρέπει να επεξεργάζεται το σύστημα SafeSeaNet και το υποστηριζόμενο είδος πληροφοριών» και της διαπίστωσης ότι τα σφάλματα αυτά δεν είχαν «άμεση επίδραση στην εκ μέρους του κατανόηση των

προδιαγραφών». Τονίζει επίσης το γεγονός ότι, σύμφωνα με έναν αξιολογητή, ο επιλεγείς διαγωνιζόμενος είχε καλή εμπειρία στη διαχείριση σχεδίων στον τομέα της ναυσιπλοΐας, ενώ η εμπειρία δεν συμπεριλαμβανόταν μεταξύ των κριτηρίων ανάθεσης.

189 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης ορισμένα σχόλια των αξιολογητών όσον αφορά την αξιολόγηση της προσφοράς της. Πρόκειται, ειδικότερα, όσον αφορά το πρώτο κριτήριο ανάθεσης, στοιχείο α', για το σχόλιο του πρώτου αξιολογητή σύμφωνα με το οποίο ο αριθμός των 833,5 ατόμων ανά ημέρα εργασίας, ήταν, μη συνυπολογιζόμενου του Γραφείου Βοήθειας, υπερβολικός, και για τα σχόλια του δεύτερου και του τρίτου αξιολογητή που αφορούσαν, αντιστοίχως, την έλλειψη σαφήνειας του πίνακα εξέλιξης του Gantt, την έλλειψη διάκρισης μεταξύ της φάσης Α και της φάσης Β του εν λόγω πίνακα και την υπερβολική διάρκεια της φάσης ανάλυσης και σύλληψης. Κατά την προσφεύγουσα, η προσφορά της ανέφερε σαφώς ότι, πέραν των πόρων που θα αφιερώνονταν στο Γραφείο Βοήθειας, η ομάδα του σχεδίου θα είχε προσφυγή στις υπηρεσίες ειδικευμένων μηχανικών που περιλαμβάνονταν στα 833,5 άτομα ανά ημέρα. Εξάλλου, η προσφορά της προσδιόριζε σαφώς τη λειτουργία του Γραφείου Βοήθειας, τη σαφή μεθοδολογία του, το χρησιμοποιούμενο σύστημα πληροφορικής, τον χειρισμό των φακέλων, τη χρήση της απαιτούμενης «συμφωνίας επιπέδου εξυπηρέτησης». Συνεπώς, οι αξιολογητές, μη λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία αυτά, υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

190 Κατά την προσφεύγουσα, οι αξιολογητές υπέπεσαν σε δεύτερη πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η φάση η αποκαλούμενη «ανάλυσης και σύλληψης», η οποία περιγράφεται στην προσφορά της προσφεύγουσας, ήταν υπερβολικά μακρά. Τονίζει συναφώς ότι, εφόσον η συγγραφή υποχρεώσεων ζητούσε μια εφαρμογή στραμμένη προς το Διαδίκτυο (web-oriented), όφειλε να αναπτύξει μια εφαρμογή SSN στηριγμένη σε σταθερό πρότυπο, κατά τις αρχές του UML (Unified Modeling Language), σύμφωνα με τη μεθοδολογία που ακολουθούσαν όλα τα θεσμικά όργανα καθώς και το σύνολο της αγοράς. Έτσι, αφιέρωσε 105 σελίδες της προσφοράς της για να εξηγήσει τη «μεθοδολογία ανάπτυξης λογισμικού», σημαντικό μέρος των οποίων εξηγούσε λεπτομερώς τις αρχές του UML. Συνεπώς, οι αξιολογητές υπέπεσαν σε άλλη πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν αξιολόγησαν προσηκόντως την προσφορά της προσφεύγουσας, ούτε έλαβαν υπόψη ότι η εφαρμοστέα μεθοδολογία ήταν εκείνη του UML.

- 191 Εξάλλου, όσον αφορά την ασάφεια του πίνακα εξέλιξης του Gantt, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η χρησιμοποίηση του UML και μιας σταθερής προσέγγισης στη διαδικασία δικαιολογεί τον πίνακα εξέλιξης του Gantt τον οποίο κατάρτισε. Ειδικότερα, όπως εξήγησε λεπτομερώς στο μέρος της προσφοράς της που αφορούσε τη «μεθοδολογία της ανάπτυξης του συστήματος», η ανάπτυξη του συστήματος θα διαρκούσε ένα μήνα και η επικύρωση θα άρχιζε συγχρόνως με την ανάπτυξη του συστήματος. Συνεπώς, τρεις μήνες θα ήταν υπεραρκετοί για την επικύρωση. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, θα προέβαινε επίσης στην «ανάλυση και σύλληψη», επωφελούμενη από τις πληροφορίες που θα προέκυπταν από τη φάση επικύρωσης. Η φάση της εφαρμογής θα άρχιζε επίσης κατά τον ίδιο χρόνο, σύμφωνα με την προσφεύγουσα. Τους δύο πρώτους μήνες, η ομάδα της προσφεύγουσας θα επικέντρωνε τη δραστηριότητά της στην προπαρασκευαστική εργασία, με σκοπό την οργάνωση του περιβάλλοντος εφαρμογής. Πρόκειται για κλασική προσέγγιση, η οποία δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως μη φυσιολογική από τους αξιολογητές, οι οποίοι υπέπεσαν, ως εκ τούτου, σε νέα πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 192 Τέλος, όσον αφορά στη, διαπιστωθείσα από τους αξιολογητές, έλλειψη διάκρισης, στην προσφορά της προσφεύγουσας, μεταξύ της φάσης Α και της φάσης Β του πίνακα εξέλιξης του Gantt, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι στη συγγραφή υποχρεώσεων έπρεπε να αναφέρεται ότι οι δύο φάσεις συνδέονταν μεταξύ τους και έπρεπε να θεωρούνται ως ένα και το αυτό σχέδιο. Και ως προς το ζήτημα αυτό, οι αξιολογητές υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 193 Όσον αφορά το πρώτο κριτήριο ανάθεσης, στοιχείο β', η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα σχόλια του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου αξιολογητή σχετικά, αντιστοίχως, με την έλλειψη οποιασδήποτε συγκεκριμένης μεθοδολογίας, την ασάφεια ως προς τις συσκέψεις για τεχνικά ζητήματα και την έλλειψη σαφήνειας ως προς τις υπηρεσίες που επρόκειτο να παρασχεθούν. Συναφώς, υποστηρίζει ότι η προσφορά της ανέφερε όλες τις συσκέψεις που θα έπρεπε να πραγματοποιηθούν, παρουσίαζε σαφή κατάλογο των υπηρεσιών που επρόκειτο να παρασχεθούν και εξέθετε λεπτομερώς τη μεθοδολογία που σχεδίαζε να χρησιμοποιήσει για κάθε πτυχή της προκήρυξης του διαγωνισμού καθώς και τη μεθοδολογία και προσέγγιση που χρησιμοποιούσε για κάθε ένα από τα προς υλοποίηση σχέδια. Συνεπώς, είναι προφανές ότι οι αξιολογητές υπέπεσαν σε μία ακόμα πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 194 Όσον αφορά, τέλος, το τρίτο κριτήριο ανάθεσης, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, κατά τον πρώτο αξιολογητή, η δραστηριότητα του Γραφείου Βοήθειας δεν καθοριζόταν με όρους λειτουργικότητας και ότι δεν υπήρχε καμία συγκεκριμένη πρόταση σχετικά με την οργάνωση και τη διαχείριση του Γραφείου Βοήθειας, ενώ, σύμφωνα με

τον δεύτερο αξιολογητή, ο αριθμός των ατόμων ανά ημέρα για το Γραφείο Βοήθειας και την υποστήριξη προς τα κράτη μέλη δεν ήταν επαρκής και δεν υπήρχε σαφής μεθοδολογία για τη διαχείριση των εισερχομένων κλήσεων και για τις διαδικασίες μείωσης του χρόνου παρέμβασης. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι στην προσφορά της ήταν σαφές ότι η υπηρεσία του Γραφείου Βοήθειας στηριζόταν στις υπηρεσίες μέρους των 833,5 ατόμων ανά ημέρα –αριθμός που θεωρήθηκε υπερβολικός από την επιτροπή αξιολόγησης– και ότι η προσφορά περιείχε, επιπλέον, σαφή περιγραφή της μεθοδολογίας, στηριζόμενη σε εξελιγμένες διαδικασίες και προηγμένα μέσα πληροφορικής για τη διαχείριση του σχεδίου.

195 Ο EMSA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

196 Κατά πάγια νομολογία, η αναθέτουσα αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λάβει υπόψη προκειμένου να λάβει απόφαση για τη σύναψη δημόσιας σύμβασης μετά από πρόσκληση για την υποβολή προσφορών, ο δε έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να περιορίζεται στο αν υφίσταται σοβαρή και πρόδηλη πλάνη (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1978, 56/77, Agence européenne d'intérims κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 679, σκέψη 20· απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2005, T-148/04, TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2627, σκέψη 47, και απόφαση Belfass κατά Συμβουλίου, σκέψη 119 ανωτέρω, σκέψη 63).

197 Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η επιχειρηματολογία την οποία αναπτύσσει η προσφεύγουσα με τα δικόγρατά της, προκειμένου να καταδείξει την ύπαρξη προδήλων πλανών εκτιμήσεως, στηρίζεται, κατ' ουσίαν, σε τρία κύρια στοιχεία.

198 Πρώτον, επικαλείται την έλλειψη αντικειμενικής, προκαθορισμένης και γνωστής στους διαγωνιζόμενους μεθοδολογίας για τη διαμόρφωση της τελικής κατάταξης. Επικαλείται επίσης το ότι οι διαγωνιζόμενοι δεν γνώριζαν την υποδιαίρεση των

κριτηρίων σε υποκριτήρια, καθώς και τον υποτιθέμενο γενικό και αφηρημένο χαρακτήρα των κριτηρίων ανάθεσης και αντλεί από αυτά το συμπέρασμα ότι η αξιολόγηση των προσφορών δεν μπορούσε παρά να είναι υποκειμενική και να στηρίζεται σε ανακριβείς υποθέσεις.

- 199 Όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται σε γενικούς ισχυρισμούς, μη τεκμηριωμένους και μη στηριζόμενους σε κάποιο αποδεικτικό στοιχείο. Μέσω αυτής της επιχειρηματολογίας, η προσφεύγουσα προσπαθεί, κατ' ουσίαν, να επαναλάβει στο πλαίσιο του παρόντος λόγου την επιχειρηματολογία που ήδη ανέπτυξε στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου και η οποία απορρίφθηκε από το Γενικό Δικαστήριο. Εξάλλου, η προσφεύγουσα ουδόλως αποδεικνύει πώς όλες οι υποτιθέμενες πλημμέλειες της αναθέτουσας αρχής τις οποίες επικαλείται οδήγησαν την τελευταία σε ανακριβείς υποθέσεις και σε υποκειμενική αξιολόγηση των προσφορών. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η μεθοδολογία την οποία χρησιμοποίησε η επιτροπή αξιολόγησης για την τελική κατάταξη των προσφορών είχε προκαθοριστεί και διευκρινιστεί με το σημείο IV.2 της προκήρυξης του διαγωνισμού και το σημείο 13 της συγγραφής υποχρεώσεων, στο οποίο ο EMSA ανέφερε τα κριτήρια βάσει των οποίων θα γινόταν η επιλογή των προσφορών, καθώς και τη σχετική βαρύτητα καθενός από τα εν λόγω κριτήρια.
- 200 Συνεπώς, πρέπει να συναχθεί ότι η πρώτη αυτή κατηγορία επιχειρημάτων δεν μπορεί να στηρίξει τον παρόντα λόγο.
- 201 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αξιολόγηση της προσφοράς του επιλεγέντος διαγωνιζομένου στην οποία προέβη η επιτροπή αξιολόγησης με την τελική της έκθεση, καθόσον, παρά την ύπαρξη ήσσονος σημασίας σφαλμάτων που εντοπίστηκαν στην εν λόγω προσφορά, η εν λόγω επιτροπή δεν διευκρίνισε τη φύση των σφαλμάτων αυτών.
- 202 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι το προμνησθέν σχόλιο της επιτροπής αξιολόγησης αναφέρεται στο δεύτερο κριτήριο ανάθεσης και είναι διατυπωμένο ως ακολούθως: «[ο] προσφέρων αποδεικνύει καλή κατανόηση του σχεδίου, παρά την ύπαρξη ήσσονος σημασίας σφαλμάτων στο διάγραμμα SafeSeaNet». Όμως, ένα τέτοιο σχόλιο δεν σημαίνει, αυτό καθαυτό, την ύπαρξη σφάλματος ή ακόμα εγγενούς αντίφασης. Πράγματι, είναι απολύτως θεμιτό για την αναθέτουσα αρχή να θεωρήσει

ότι μια προσφορά, καίτοι εμφανίζει σφάλματα χαρακτηριζόμενα ως ήσσονος σημασίας, αποδεικνύει καλή κατανόηση του σχεδίου. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τον εσφαλμένο χαρακτήρα αυτού του σχολίου και, ακόμα λιγότερο, ότι το καθ' υπόθεση εσφαλμένο αυτό σχόλιο οδήγησε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση της προσφοράς του επιλεγέντος διαγωνιζομένου.

- 203 Όσον αφορά, τρίτον, τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα για να αμφισβητήσει συγκεκριμένα σχόλια για την προσφορά της, τα οποία περιέχονται στα τεχνικά δελτία αξιολόγησης που συμπλήρωσε κάθε αξιολογητής όσον αφορά το πρώτο κριτήριο, στοιχεία α' και β', και το τρίτο κριτήριο ανάθεσης του επίδικου διαγωνισμού (βλ. σκέψεις 188 έως 194, ανωτέρω), διαπιστώνεται ότι τα επιχειρήματα αυτά είναι αλυσιτελή.
- 204 Πράγματι, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η επιτροπή αξιολόγησης, που συγκροτείται από τουλάχιστον τρία πρόσωπα, διορίζεται από τον αρμόδιο διατάκτη προκειμένου να διατυπώσει συμβουλευτική γνώμη, σύμφωνα με το άρθρο 146, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, των κανόνων εφαρμογής. Η επιτροπή είναι εκείνη που καταρτίζει το πρακτικό αξιολόγησης, που υπογράφεται από όλα τα μέλη της, και το οποίο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το όνομα των αποκλεισθέντων προσφερόντων και τους λόγους της απόρριψης της προσφοράς τους καθώς και το όνομα του προτεινόμενου αναδόχου και την αιτιολογία αυτής της επιλογής. Η οριστική απόφαση όσον αφορά την ανάθεση του αντικειμένου της σύμβασης λαμβάνεται στη συνέχεια από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με το άρθρο 147, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής.
- 205 Επομένως, τα τεχνικά δελτία αξιολόγησης, που έχουν ως σκοπό τη συγκέντρωση των αξιολογήσεων στις οποίες προέβησαν οι διάφοροι αξιολογητές των οποίων οι απόψεις, προφανώς, μπορεί να διαφέρουν, δεν έχουν αυτοτελή νομική αξία. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί χρησιμοποιήσει αυτά τα δελτία αξιολόγησης, μεμονωμένως λαμβανόμενα υπόψη, προκειμένου να επικαλεστεί τυχόν αντιφάσεις που υφίστανται μεταξύ των αξιολογήσεων που περιέχονται σε κάθε ένα από αυτά, καθόσον όλες αυτές οι αξιολογήσεις αποτέλεσαν αντικείμενο σύνθεσης εκ μέρους της επιτροπής αξιολόγησης των προσφορών, η οποία κατέληξε έτσι στην τελική της θέση, η οποία, εξάλλου, παραμένει συμβουλευτική για την αναθέτουσα αρχή.

- 206 Η απόφαση της εν λόγω επιτροπής όσον αφορά την πρόταση του μέλλοντος αναδόχου και την αιτιολόγηση της επιλογής αυτής δεν μπορεί παρά να είναι συλλογική, καθόσον η αξιολόγηση κάθε μέλους της επιτροπής αυτής αφομοιώνεται στην τελική έκθεση. Είναι, συνεπώς, προφανές ότι οποιοδήποτε επιχείρημα σχετικά με την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως μπορεί να διατυπωθεί, ενδεχομένως, μόνο κατά της έκθεσης αξιολόγησης την οποία εγκρίνει η επιτροπή αξιολόγησης και μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η τελική απόφαση της αναθέτουσας αρχής στηρίζεται όντως στην έκθεση αυτή.
- 207 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε αν και πώς τα σχόλια αυτά, τα οποία διατύπωσαν μεμονωμένως οι αξιολογητές στα τεχνικά δελτία αξιολόγησης, αντικατοπτρίστηκαν στην τελική έκθεση της επιτροπής αξιολόγησης και οδήγησαν σε πρόδηλη πλάνη όσον αφορά την εκτίμηση της προσφοράς της εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής. Συναφώς, η προσφεύγουσα έπρεπε, τουλάχιστον, να εξηγήσει με ποιο τρόπο τα καθ' υπόθεσηση εσφαλμένα σχόλια επηρέασαν τις βαθμολογίες που έλαβε η προσφορά της όσον αφορά το πρώτο και το τρίτο κριτήριο ανάθεσης, που είναι εκείνα για τα οποία η προσφορά της δεν συγκέντρωσε τον ελάχιστο αριθμό μορίων που απαιτούσε η συγγραφή υποχρεώσεων και για τα οποία διατύπωσε αιτιάσεις. Όμως, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε τέτοια εξήγηση.
- 208 Κατόπιν των σκέψεων αυτών, και η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 209 Πρέπει, συνεπώς, να συναχθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη προδώντων πλανών εκτιμήσεως στις οποίες υπέπεσε η αναθέτουσα αρχή, ούτε στο πλαίσιο της αξιολόγησης της προσφοράς του επιλεγέντος διαγωνιζομένου ούτε στο πλαίσιο της αξιολόγησης της δικής της προσφοράς.
- 210 Επομένως, ο τρίτος λόγος πρέπει, όσον αφορά τη διαδικασία διαγωνισμού C-1/01/04, να απορριφθεί στο σύνολό του ως αβάσιμος.

3. Επί του αιτήματος ακυρώσεως των μεταγενέστερων αποφάσεων του EMSA

- 211 Με το δεύτερο σκέλος αιτημάτων, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει όλες τις μεταγενέστερες αποφάσεις του EMSA που αφορούν τις επίδικες προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών.
- 212 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως ήδη ελέχθη ανωτέρω στη σκέψη 78, το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Η μνεία αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο μὲν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο. Για την εξασφάλιση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, επιβάλλεται τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, αλλά κατά τρόπο λογικό και κατανοητό, από το κείμενο της ίδιας της προσφυγής.
- 213 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει ποιες πράξεις αφορά το δεύτερο σκέλος των αιτημάτων της και δεν αναπτύσσει καμία επιχειρηματολογία προς στήριξη του αιτήματός της.
- 214 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος των αιτημάτων πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί του αιτήματος διεξαγωγής αποδείξεων

- 215 Η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο να καλέσει τον EMSA να προσκομίσει αντίγραφο της έκθεσης της επιτροπής αξιολόγησης καθώς και την κρίσιμη τεκμηρίωση.

- ²¹⁶ Δεδομένου ότι ο EMSA κατέθεσε στη δικογραφία, ως παράρτημα του υπομνήματος αντικρούσεως, τα έγγραφα που ζήτησε η προσφεύγουσα και η τελευταία δεν διατύπωσε σχετικώς άλλες παρατηρήσεις, το Γενικό Δικαστήριο δεν χρειάζεται πλέον να αποφανθεί επί του αιτήματος αυτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ²¹⁷ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, κατά δίκαιη κρίση, πρέπει να ορίσει ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA) να αναθέσει το αντικείμενο της σύμβασης στον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο στο πλαίσιο της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών «EMSA C-2/06/04».**

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 2 Μαρτίου 2010.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Νομικό πλαίσιο	II - 320
Ιστορικό της διαφοράς	II - 327
1. Διαδικασία διαγωνισμού EMSA C-1/01/04	II - 328
2. Διαδικασία διαγωνισμού EMSA C-2/06/04	II - 332
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	II - 337
Επί του παραδεκτού	II - 338
1. Επί της ελλείψεως αρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου να κρίνει επί προσφυγής ασκηθείσας βάσει του άρθρου 230 ΕΚ κατά πράξεως του EMSA	II - 338
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 338
Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 340
2. Επί της <i>excerptio obscuri libelli</i>	II - 344
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 344
Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 344
Επί της ουσίας	II - 345
1. Επί του αιτήματος ακύρωσης των αποφάσεων τις οποίες έλαβε ο EMSA στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού C-2/06/04	II - 346
Επί του λόγου που αντλείται από το μη σύμφωνο της προσφοράς που κατέθεσε ο επιλεγείς διαγωνιζόμενος	II - 346
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 346
Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 347
2. Επί του αιτήματος ακύρωσης των αποφάσεων τις οποίες έλαβε ο EMSA στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού C-1/01/04	II - 354
Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από παραβίαση των αρχών της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της εμπέλειας	II - 354
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 354

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 355
Επί του δευτέρου λόγου, που αντλείται από την παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού, των κανόνων εφαρμογής καθώς και της οδηγίας 92/50	II - 358
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 358
Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 359
— Επί της αιτίας που αντλείται από τον ασαφή χαρακτήρα των κριτηρίων ανάθεσης	II - 359
— Επί της αιτίας που αντλείται από τον ασαφή χαρακτήρα ορισμένων στοιχείων της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών	II - 364
— Επί της αιτίας που αντλείται από το παράνομο της υποδιαίρεσης ενός από τα κριτήρια ανάθεσης σε υποκριτήρια	II - 364
Επί του τετάρτου λόγου, που αντλείται από την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και την απουσία κρίσιμων πληροφοριών	II - 368
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 368
Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 370
Επί του τρίτου λόγου, που αντλείται από πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως εκ μέρους του EMSA	II - 374
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 374
Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 378
3. Επί του αιτήματος ακυρώσεως των μεταγενέστερων αποφάσεων του EMSA	II - 382
Επί του αιτήματος διεξαγωγής αποδείξεων	II - 382
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 383